

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2018. március 1.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – Egy cipőn lévő két párhuzamos sávból álló európai uniós ábrás védjegy bejelentése – Egy cipőn lévő három párhuzamos sávot ábrázoló, korábbi európai uniós ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – A jóhírnév sérelme – A 207/2009/EK rendelet 8. cikkének (5) bekezdése (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése)”

A T-629/16. sz. ügyben,

a **Shoe Branding Europe BVBA** (székhelye: Oudenaarde [Belgium], képviseli: J. Løje, ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: A. Lukošūtė és A. Söder, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

az **adidas AG** (székhelye: Herzogenaurach [Németország], képviselik: I. Fowler és I. Junkar solicitors),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának az adidas és a Shoe Branding Europe közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2016. június 8-án hozott határozata (R 597/2016-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök, L. Madise és K. Kowalik-Bańczyk (előadó) bírák,

hivatalvezető: X. Lopez Bancalari tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2016. szeptember 1-jén benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2016. december 1-jén benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2016. december 21-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2017. július 6-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2009. július 1-jén a felperes, a Shoe Branding Europe BVBA, az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK módosított tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) [helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.)] alapján európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy, amelyet a felperes „egyéb” védjegyként jelölt meg, az alábbiakban ábrázolt megjelölés volt:

- 3 A védjegybejelentésben a védjegyet a következőképpen írták le:
„A védjegy pozícióvédjegy. A védjegy egy cipő felső részének felületén elhelyezett két párhuzamos sávból áll. A párhuzamos sávok a cipő talprészének szélétől indulnak, és ferde vonalban a cipő szájának közepéig tartanak. A szaggatott vonal a védjegy elhelyezkedését jelöli, és nem képezi részét a védjegynek.”
- 4 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, az alábbi leírással: „Cipőárúk”.
- 5 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértéktörvény* 2010. június 14-i 107/2010. számában hirdették meg.
- 6 2010. szeptember 13-án a beavatkozó, az adidas AG, a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, a védjegybejelentésben megjelölt összes áru tekintetében.

7 A felszólalás többek között az alábbi korábbi jogokon alapult:

- a 2006. január 26-án 3517646. számon, a 25. osztályba tartozó „cipőáruk” tekintetében lajstromozott, alábbi leírású, európai uniós ábrás védjegy: „A védjegy három, azonos méretű és szélességű, cipőkön elhelyezett, párhuzamos sávból áll; a sávok a cipők felső felületén helyezkednek, a cipőfűzők és a talprész közötti síkban.” E védjegy (a továbbiakban: korábbi védjegy) ábrázolása a következő:

- az 1999. december 14-én 39950559. számon lajstromozott, és később szabályszerűen megújított, „egyéb” típusú német védjegy, amelyet a 25. osztályba tartozó „cipőáruk, ideértve a sport- és szabadidőcipőket is” megnevezésű áruk tekintetében lajstromoztak, az alábbi leírással: „A védjegy három, a cipő alapszínével kontrasztot képező sávból áll. A cipő formája kizárólag a kereskedelmi védjegy elhelyezkedésének jelölésére szolgál, és nem képezi részét a kereskedelmi védjegynek.” E védjegy (a továbbiakban: 39950559. sz. német védjegy) ábrázolása a következő:

- 8 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott okok többek között a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában és 8. cikkének (5) bekezdésében (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 8. cikkének (5) bekezdése) foglalt okok voltak.
- 9 2012. május 22-i határozatával a felszólalási osztály elutasította a felszólalást.
- 10 2012. július 2-án a beavatkozó a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtott be a felszólalási osztály határozata ellen az EUIPO-hoz.
- 11 2013. november 28-i határozatával (a továbbiakban: 2013. november 28-i határozat) az EUIPO második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést, többek között azzal az indokkal, hogy az ütköző védjegyek összességükben véve eltérőek voltak, és e körülmény elegendő volt egyrészt ahhoz, hogy kizárjon bárminemű, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőséget az érintett vásárlóközönség tekintetében, másrészt ahhoz, hogy valószínűtlenné tegye azt, hogy ugyanez a közönség kapcsolatot létesítene az ütköző védjegyek között, és ennek következtében azt, hogy az ugyanezen rendelet 8. cikke (5) bekezdésében szereplő sérelmek valamelyike felmerülne.
- 12 A beavatkozó fél ezt követően megtámadta e határozatot a Törvényszék előtt.

- 13 2015. május 21-i adidas kontra OHIM – Shoe Branding Europe (Egy cipőn lévő két párhuzamos sáv) ítéletével (T-145/14, nem tették közzé, a továbbiakban: hatályon kívül helyező ítélet, EU:T:2015:303) a Törvényszék hatályon kívül helyezte a 2013. november 28-i határozatot, azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács – tévesen – azt állapította meg, hogy nincs semmiféle hasonlóság az ütköző védjegyek között, és ezen értékelési hiba elferdítette a fellebbezési tanácsnak az érintett közönség tudatában fennálló összetéveszthetőségre, illetve *a fortiori* az ütköző védjegyek rokonításának veszélyére vonatkozó értékelését.
- 14 A felperes ezt követően fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben.
- 15 2016. február 17-i Shoe Branding Europe kontra OHIM végzésével (C-396/15 P, nem tették közzé, a továbbiakban: fellebbezést követően hozott végzés, EU:C:2016:95), a Bíróság elutasította e fellebbezést.
- 16 Levonva a hatályon kívül helyező ítéletből és a megfellebbezett végzésből eredő következtetéseket, az EUIPO második fellebbezési tanácsa újból megvizsgálta a beavatkozó fél által a felszólalási osztály határozata ellen benyújtott fellebbezést.
- 17 2016. június 8-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) a fellebbezési tanács helyt adott e fellebbezésnek és a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésére alapított felszólalásnak. Közelebbről, a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy figyelemmel az ütköző védjegyek bizonyos mértékű hasonlóságára, az e védjegyekkel jelölt áruk azonosságára, valamint a korábbi védjegy komoly jóhírére, fennáll a veszélye annak, hogy az érintett közönség kapcsolatot létesít az ütköző védjegyek között, és hogy a bejelentett védjegy használata – amelynek a jelen esetben nem volt alapos indoka – tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét.

A felek kereseti kérelmei

- 18 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - a fellebbezési tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 19 A tárgyaláson a felperes pontosította, hogy második kereseti kérelme úgy értendő, hogy kéri az EUIPO-nak a költségek viselésére való kötelezését, amit a Törvényszék a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített.
- 20 Az EUIPO és a beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 21 Keresete alátámasztásaként a felperes lényegében egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapra, valamint a „tények elferdítésére” hivatkozik. A felperes szerint a fellebbezési tanács – tévesen – azt a következtetést vont le, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt, védjegyajstromozást kizáró okok a jelen esetben fennállnak.

- 22 E jogalap három részre osztható, ugyanis a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács több értékelési hibát is vétett: először is, a korábbi védjegy jóhírnevének bizonyítását illetően, másodszor, e védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme fennállását illetően, harmadszor, a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használatát illetően.

A 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésére vonatkozó általános megállapítások

- 23 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében az ugyanezen rendelet 8. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikkének (2) bekezdése) szerinti korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján nem részesülhet oltalomban a korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés, amennyiben az árujegyzékben szereplő áruk, illetve szolgáltatások nem hasonlóak azokkal az árukkal vagy szolgáltatásokkal összevetve, amelyek tekintetében a korábbi védjegyet lajstromozták, feltéve hogy korábbi európai uniós védjegy esetében a védjegy az Unióban, korábbi nemzeti védjegy esetében pedig a védjegy az érintett tagállamban jóhírnevet élvez, és a megjelölés alapos ok nélkül történő használata sértené vagy tisztességtelenül kihasználná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét.
- 24 A korábbi védjegy számára a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése által biztosított, szélesebb körű oltalom tehát több feltétel együttes fennállását feltételezi. Először is, a korábbi védjegynek lajstromozott védjegynek kell lennie. Másodszor, e védjegynek és a bejelentett védjegynek azonosnak vagy hasonlóknak kell lenniük. Harmadszor, a korábbi védjegynek az Unió területén kell jóhírnevének örvendenie, amennyiben európai uniós védjegyről van szó, illetve az érintett tagállam területén, amennyiben nemzeti védjegyről van szó. Negyedszer, a bejelentett védjegy alapos ok nélkül történő használatának a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának, vagy a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve sérelmének veszélyét kell eredményeznie. Mivel e négy feltétel kumulatív feltétel, amennyiben akár csak egy is hiányzik közülük, az említett rendelkezés nem alkalmazható (lásd: 2007. március 22-i Sigla kontra OHIM – Elleni Holding [VIPS] ítélet, T-215/03, EU:T:2007:93, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A korábbi védjegy jóhírnevének fogalma

- 25 Ahhoz, hogy egy lajstromozott védjegy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésében meghatározott oltalomban részesülhessen, azt az azzal jelölt árukon vagy szolgáltatásokon keresztül érintett vásárlóközönség jelentős részének ismernie kell (2007. február 6-i Aktieselskabet af 21. november 2001 kontra OHIM – TDK Kabushiki Kaisha [TDK] ítélet, T-477/04, EU:T:2007:35, 48. pont; lásd még analógia útján: 1999. szeptember 14-i General Motors ítélet, C-375/97, EU:C:1999:408, 26. pont).
- 26 E feltétel vizsgálata során az ügy valamennyi releváns tényezőjét figyelembe kell venni, különösen a védjegy piaci részesedését, a védjegyhasználat intenzitását, földrajzi terjedelmét és időtartamát, valamint a vállalkozás által a védjegy bevezetésére fordított összegek nagyságrendjét (2007. február 6-i TDK ítélet, T-477/04, EU:T:2007:35, 49. pont; lásd még analógia útján: 1999. szeptember 14-i General Motors ítélet, C-375/97, EU:C:1999:408, 27. pont).
- 27 Területi szempontból a jóhírnévre vonatkozó feltétel akkor teljesül, ha az európai uniós védjegy az Unió területének jelentős részén jóhírnevet élvez (2009. október 6-i PAGO International ítélet, C-301/07, EU:C:2009:611, 27. pont). Bizonyos esetekben egyetlen tagállam területe is e terület jelentős részét képezheti (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2009. október 6-i PAGO International ítélet, C-301/07, EU:C:2009:611, 28. pont).

28 Egyébként a lajstromozott védjegy jogosultja e védjegy sajátos megkülönböztető képességének és jóhírnevének bizonyítása céljából hivatkozhat e védjegy valamely eltérő formában – valamely másik, lajstromozott jóhírű védjegy részeként – történő használatának bizonyítékaira is, feltéve hogy az érintett vásárlóközönség a szóban forgó árukat továbbra is ugyanazon vállalkozástól származóként fogja fel. Annak eldöntéséhez, hogy ez az eset áll-e fenn, meg kell győződni arról, hogy a két védjegy eltérő elemei nem képezik-e akadályát annak, hogy az érintett közönség az érintett árukat továbbra is egy adott vállalkozástól származóként fogja fel (lásd ebben az értelemben: 2015. május 5-i Spa Monopole kontra OHIM – Orly International [SPARITUAL] ítélet, T-131/12, EU:T:2015:257, 33. és 35. pont).

Az ütköző védjegyek közötti kapcsolatlétesítés vagy rokonítás szükségessége

29 A 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett sérelmek – amennyiben bekövetkeznek – a korábbi jóhírű védjegy és a bejelentett védjegy bizonyos mértékű hasonlóságának következményei, ami miatt az érintett vásárlóközönség egymással rokonítja e két védjegyet, vagyis kapcsolatba hozza őket egymással, anélkül hogy összetévesztené őket. Ennélfogva tehát nem követelmény, hogy a korábbi jóhírű védjegy és a bejelentett védjegy közötti hasonlóság olyan fokú legyen, hogy az érintett vásárlóközönség képzetében fennálljon az összetévesztés veszélye. Elegendő, ha a jóhírű védjegy és a bejelentett védjegy közötti hasonlóság oly mértékű, hogy annak hatására az érintett közönség kapcsolatot teremt a két védjegy között (2007. március 22-i VIPS ítélet, T-215/03, EU:T:2007:93, 41. pont; lásd még analógia útján: 2003. október 23-i Adidas-Salomon és Adidas Benelux ítélet, C-408/01, EU:C:2003:582, 29. pont; 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 36. pont).

30 Az ilyen kapcsolat fennállását az eset összes releváns tényezőjét figyelembe véve, átfogóan kell értékelni, amelyek között szerepel, először is, az érintett áruk vagy szolgáltatások jellege és az azok közötti hasonlóság vagy különbözőség mértéke, másodszor, az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke, harmadszor, a korábbi védjegy jóhírnevének erőssége, negyedszer, a korábbi védjegy önmagában vett vagy használat révén megszerzett megkülönböztető képességének foka, illetve, adott esetben, ötödször, az érintett közönség képzetében fennálló esetleges összetéveszthetőség kérdése (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 41. és 42. pont).

31 Figyelembe kell venni azt a tényt is, hogy az érintett közönség figyelmének szintje a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően változó lehet (lásd analógia útján: 1999. június 22-i Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet, C-342/97, EU:C:1999:323, 26. pont; 2007. február 13-i Mundipharma kontra OHIM – Altana Pharma [RESPICUR] ítélet, T-256/04, EU:T:2007:46, 42. pont). Éppen ezért az említett közönség figyelmének szintje szintén releváns tényezőt képez az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállásának megítélését illetően (lásd ebben az értelemben: 2012. március 9-i Ella Valley Vineyards kontra OHIM – HFP [ELLA VALLEY VINEYARDS] ítélet, T-32/10, EU:T:2012:118, 27., 28., 45. és 55–57. pont; 2014. április 9-i EI du Pont de Nemours kontra OHIM – Zueco Ruiz [ZYTEL] ítélet, T-288/12, nem tették közzé, EU:T:2014:196, 74. és 75. pont; 2015. május 19-i Swatch kontra OHIM – Panavision Europe [SWATCHBALL] ítélet, T-71/14, nem tették közzé, EU:T:2015:293, 33. pont).

32 Egyébként nem zárható ki, hogy két védjegy párhuzamos jelenléte valamely meghatározott piacon adott esetben – egyéb körülmények fennállása mellett – hozzájárulhat e védjegyek rokonítása veszélyének csökkentéséhez, a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében (2012. szeptember 26-i IG Communications kontra OHIM – Citigroup et Citibank [CITIGATE] ítélet, T-301/09, nem tették közzé, EU:T:2012:473, 128. pont; lásd még analógia útján: 2009. szeptember 3-i Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ítélet, C-498/07 P, EU:C:2009:503, 82. pont; 2005. május 11-i Grupo Sada kontra OHIM – Sadia [GRUPO SADA] ítélet, T-31/03, EU:T:2005:169, 86. pont).

- 33 Ugyanakkor, ezen eshetőséget csak akkor lehet figyelembe venni, ha megfelelően bizonyították, hogy az említett párhuzamos jelenlét során nem áll fenn az említett védjegyek egymással való rokonításának veszélye az érintett közönség képzetében, amennyiben ez utóbbi védjegyek és az ütköző védjegyek azonosak (2012. szeptember 26-i CITIGATE ítélet, T-301/09, nem tették közzé, EU:T:2012:473, 128. pont; lásd még analógia útján: 2005. május 11-i GRUPO SADA ítélet, T-31/03, EU:T:2005:169, 86. pont) vagy legalább kellőképpen hasonlóak.
- 34 A rokonítás veszélyének hiányára különösen a védjegyeknek a piacon való „békés” együttéléséből lehet következtetni (lásd analógia útján: 2009. szeptember 3-i Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ítélet, C-498/07 P, EU:C:2009:503, 82. pont). Nem lehet azonban „békésnek” minősíteni két védjegy együttélését olyan esetben, ha e védjegyek egyikének használatát a másik védjegy jogosultja közigazgatási hatóságok vagy bíróságok előtti eljárásban megtámadta (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2009. szeptember 3-i Aceites del Sur-Coosur kontra Koipe ítélet, C-498/07 P, EU:C:2009:503, 83. pont; 2005. december 8-i Castellblanch kontra OHIM – Champagne Roederer [CRISTAL CASTELLBLANCH] ítélet, T-29/04, EU:T:2005:438, 74. pont).

A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének különféle sérelmei

- 35 Az érintett közönség képzetében az ütköző védjegyek közötti kapcsolat létrejötte szükséges, ám önmagában nem elegendő feltétele annak, hogy olyan sérelem fennállását lehessen megállapítani, amellyel szemben a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése a jóhírnévvel rendelkező védjegyek számára védelmet nyújt (lásd analógia útján: 2009. június 18-i L’Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 36 E sérelmek, először is, a korábbi védjegy megkülönböztető képességének megsértése, másodsor, e védjegy jóhírnevének megsértése, és harmadszor, az említett védjegy jó hírnevének vagy megkülönböztető képességének tisztességtelen kihasználása (lásd analógia útján: 2009. június 18-i L’Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 Megjegyzendő, hogy – kivéve azt az esetet, amikor a bejelentett védjegy használatának alapos oka van – e három sérelem közül már egy is elegendő ahhoz, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alkalmazható legyen. Ebből következik, hogy a védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének harmadik fél általi kihasználása tisztességtelennek minősülhet akkor is, ha az azonos vagy hasonló megjelölés használata nem okoz sérelmet sem a védjegy megkülönböztető képességének, sem jóhírnevének, vagy ennél általánosabban a védjegy jogosultjának sem (lásd analógia útján: 2009. június 18-i L’Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 42. és 43. pont).

A bizonyításra vonatkozó szabályok, valamint a sérelem és az alapos ok fennállása közötti viszony

- 38 Ahhoz, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése által megteremtett oltalomban részesülhessen, a korábbi védjegy jogosultjának első lépésként bizonyítania kell vagy azt, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, vagy azt, hogy sérti e megkülönböztető képességet vagy jóhírnevet (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 37. pont).
- 39 E tekintetben a bejelentett védjegy tényleges használata valószínűsítő körülményként, annak szemléltetéseként, hogy igen nagy a valószínűsége annak, hogy e használat sérti a korábbi jóhírű védjegyet, figyelembe vehető. Így tehát, abban az esetben, ha a bejelentett védjegy már használatban van, és az érintett közönség képzetében fennálló kapcsolatra és az állítólagos sérelemre vonatkozóan konkrét bizonyítékokat szolgáltatnak, ezeknek nyilvánvalóan jelentős súlya lesz a korábbi védjegyet érő sérelem veszélyének értékelése során (lásd ebben az értelemben: 2012. január 25-i Viaguara kontra OHIM – Pfizer [VIAGUARA] ítélet, T-332/10, nem tették közzé, EU:T:2012:26, 72. pont; 2014.

december 11-i Coca-Cola kontra OHIM – Mitico [Master] ítélet, T-480/12, EU:T:2014:1062, 88. és 89. pont; Sharpston főtanácsnok Intel Corporation ügyre vonatkozó indítványa, C-252/07, EU:C:2008:370, 84. pont).

- 40 Ugyanakkor a korábbi védjegy jogosultja nem köteles bizonyítani védjegyének tényleges és aktuális veszélyeztetését. Ugyanis, amennyiben előre látható, hogy a későbbi védjegy jogosultja általi használatból ilyen sérelem következik, a korábbi védjegy jogosultját nem lehet arra kötelezni, hogy megvárja a sérelem tényleges bekövetkezését ahhoz, hogy megtilthassa az említett használatot. A korábbi védjegy jogosultjának azonban bizonyítania kell azon tények fennállását, amelyek alapján az ilyen sérelem jövőbeni bekövetkezésének komoly veszélyére *prima facie* következtetni lehet (2005. május 25-i Spa Monopole kontra OHIM – Spa-Finders Travel Arrangements [SPA-FINDERS] ítélet, T-67/04, EU:T:2005:179, 40. pont; lásd még analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 38. pont).
- 41 Ezenfelül, lehetséges – különösen olyan felszólalás esetében, amely valamely, kivételesen erős jóhírnévnek örvendő korábbi védjegy alapján –, hogy a korábbi védjegy sérelmének vagy tisztességtelen kihasználásának jövőbeni, nem csupán feltételezett veszélyének valószínűsége annyira nyilvánvaló, hogy a felszólalónak nem is kell e célból más ténybeli elemre hivatkoznia, és azt bizonyítania (2007. március 22-i VIPS ítélet, T-215/03, EU:T:2007:93, 48. pont).
- 42 Abban az esetben, ha a korábbi védjegy jogosultjának sikerül bizonyítania akár a védjegyének a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett tényleges és aktuális sérelmét, akár ennek hiányában az ilyen sérelem jövőbeni bekövetkezésének komoly veszélyét, a bejelentett védjegy jogosultjának feladata, második lépésben, annak bizonyítása, hogy e védjegy használatának alapos oka van (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 39. pont).

A korábbi védjegy jóhírneve vagy megkülönböztető képessége tisztességtelen kihasználásának fogalma

- 43 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a korábbi védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának fogalma, amelyet az „élősködés” vagy „potyázás” kifejezésekkel is szoktak jelölni, a bejelentett – azonos vagy hasonló – védjegy használatából származó előnyhöz kötődik. E fogalom többek között magában foglalja azt az esetet, amikor a védjegy imázsra átvitelének vagy a bejelentett védjeggyel jelölt árukra kivetített tulajdonságoknak köszönhetően a jóhírű védjegy nyomdokában egyértelmű kihasználás folyik (lásd analógia útján: 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 41. pont).
- 44 Ily módon, amikor valamely harmadik fél a jóhírű védjegyhez hasonló védjegy használatával megpróbál annak nyomdokába lépni, azért, hogy annak vonzerejéből, elismertségéből és presztízséből részesüljön, valamint azért, hogy kihasználja – mindennemű pénzügyi ellentételezés nélkül, illetve anélkül, hogy e tekintetben saját ráfordítást kellene eszközölnie – a korábbi védjegy jogosultja által e védjegy imázsának megteremtése és fenntartása érdekében eszközölt üzleti ráfordításokat, akkor az említett használatból származó hasznot az említett védjegy megkülönböztető képessége vagy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának kell tekinteni (lásd ebben az értelemben: 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 49. pont).
- 45 Következésképpen, annak a veszélye, hogy e sérelem bekövetkezik, többek között olyankor ismerhető el, amikor bizonyítékot szolgáltatnak arra, hogy a bejelentett védjegyhez gondolatban a korábbi – azonos vagy hasonló – védjegy pozitív tulajdonságait társítják (lásd ebben az értelemben: 2012. március 29-i You-Q kontra OHIM – Apple Corps [BEATLE] ítélet, T-369/10, nem tették közzé, EU:T:2012:177, 71. és 72. pont; 2012. szeptember 27-i El Corte Inglés kontra OHIM – Pucci

International [Emidio Tucci] ítélet, T-373/09, nem tették közzé, EU:T:2012:500, 66. és 68. pont; 2015. október 2-i The Tea Board kontra OHIM – Delta Lingerie [Darjeeling] ítélet, T-624/13, EU:T:2015:743, 140–143. és 146. pont).

- 46 Mindamellett, annak eldöntéséhez, hogy valamely konkrét esetben a bejelentett védjegy alapos ok nélküli használata tisztességtelenül kihasználja-e a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, átfogó értékelést kell végezni, amely figyelembe veszi az adott eset minden releváns tényezőjét (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 68. és 79. pont; 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 44. pont).
- 47 E tényezők között szerepel többek között a korábbi védjegy jóhírnevének erőssége és megkülönböztető képességének mértéke, az ütköző védjegyek hasonlóságának foka, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások jellege és hasonlóságának foka (lásd analógia útján: 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 44. pont).
- 48 Ami különösen a korábbi védjegy jó hírnevének erősségét és megkülönböztető képessége mértékét illeti, minél jelentősebb e védjegy megkülönböztető képessége és jó hírneve, annál könnyebben elismerhető, hogy sérelem áll fenn (lásd analógia útján: 1999. szeptember 14-i General Motors ítélet, C-375/97, EU:C:1999:408, 30. pont; 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 69. pont; 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 44. pont).
- 49 Hasonlóképp, minél nagyobb az ütköző védjegyek árujegyzékébe tartozó áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság, annál nagyobb az esélye annak, hogy a bejelentett védjegy hasznot húz az érintett közönség által gondolatban e két védjegy között teremtett kapcsolatból (lásd analógia útján: Sharpston főtanácsnok Intel Corporation ügyre vonatkozó indítványa, C-252/07, EU:C:2008:370, 65. pont).
- 50 Egyébként hangsúlyozni kell, hogy a fenti 46. pontban említett általános értékelés keretében adott esetben az is figyelembe vehető, hogy fennáll-e a védjegy felhígulásának vagy megfakulásának, és így annak a veszélye, hogy a fenti 36. pontban említett különféle sérelmek közül egy vagy több bekövetkezik (lásd analógia útján: 2009. június 18-i L'Oréal és társai ítélet, C-487/07, EU:C:2009:378, 45. pont).
- 51 Végül a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének tisztességtelen kihasználása miatt keletkező sérelem fennállását a bejelentett védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztója szempontjából kell értékelni (lásd analógia útján: 2008. november 27-i Intel Corporation ítélet, C-252/07, EU:C:2008:655, 36. pont).

Az alapos ok fogalma

- 52 Pontosítani kell, hogy a jóhírű védjegy tekintetében sérelmet okozó védjegy használatát lehetővé tevő alapos ok fennállását megszorítóan kell értelmezni (2016. március 16-i The Body Shop International kontra OHIM – Spa Monopole [SPA WISDOM] ítélet, T-201/14, nem tették közzé, EU:T:2016:148, 65. pont).
- 53 Mindazonáltal a 207/2009 rendelet általános jelleggel arra irányul, hogy egyensúlyba hozza egyfelől a védjegyjogosultnak a védjegy alapvető funkcióinak biztosításához fűződő érdekét, másfelől a többi gazdasági szereplő azon érdekét, hogy olyan megjelölések álljanak rendelkezésükre, amelyek alkalmasak áruik és szolgáltatásaik jelölésére (lásd analógia útján: 2006. április 27-i Levi Strauss ítélet, C-145/05, EU:C:2006:264, 29. pont; 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 41. pont).

- 54 A 207/2009 rendelet által létrehozott védjegyoltalmi rendszerben a harmadik személyek ahhoz fűződő érdekeit, hogy gazdasági tevékenység körében valamely jóhírű, korábbi védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használjanak és azt európai uniós védjegyként lajstromoztassák, többek között ezen rendelet 8. cikkének (5) bekezdésével összefüggésben, a bejelentett védjegy használójának azon lehetőségén keresztül kerül figyelembevételre, hogy „alapos okra” hivatkozhat (lásd analógia útján: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 43. pont).
- 55 Az „alapos ok” fogalmát ebből következően nem lehet úgy értelmezni, hogy az csupán objektív kényszerítő okokat ölel fel, hanem a korábbi jóhírű védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölést használó és azt európai uniós védjegyként lajstromoztatni kívánó harmadik személy szubjektív érdekeivel is összefügg (lásd analógia útján: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 45. és 48. pont).
- 56 A Bíróság éppen ezért azt állapította meg, hogy a védjegyjogosultnak az e rendelkezés értelmében vett „alapos oknál” fogva túrnie kell, hogy harmadik személy e védjegyhez hasonló megjelölést akár az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal azonos áruk és szolgáltatások vonatkozásában használjon, amennyiben egyrészt bizonyítást nyer, hogy e megjelölést az említett védjegy bejelentését megelőzően már használták, másrészt, hogy az említett megjelölés ezen használata jóhiszeműen történt (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 60. pont).
- 57 A Bíróság pontosította, hogy különösen annak értékelésénél, hogy a jóhírű védjegyhez hasonló megjelölést az említett harmadik fél jóhiszeműen használta-e, többek között figyelembe kell venni azt, hogy i. az említett megjelölés rögzült-e az érintett közönség tudatában és milyen reputációval rendelkezik, ii. a megjelölés eredeti használatával érintett áruk és szolgáltatások, valamint a jóhírű védjegy lajstromozott árujegyzékében szereplő áruk és szolgáltatások közötti hasonlóság mértékét, továbbá azt, hogy iii. az említett megjelölést mikor használták először az említett védjegy árujegyzékében szereplő árukkal azonos áruk vonatkozásában, és hogy ugyanezen védjegy mikor tett szert a jóhírnévre, végül pedig iv. az e védjegyhez hasonló megjelölés használatának gazdasági és kereskedelmi szempontból vett jelentőségét (lásd ebben az értelemben analógia útján: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 54–60. pont).
- 58 Ennélfogva, a korábbi jóhírű védjeggyel azonos, illetve ahhoz hasonló megjelölés vagy bejelentett védjegy harmadik fél általi korábbi használata a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének értelmében vett „alapos okból” történnének minősíthető, és nemcsak azt teszi lehetővé e harmadik fél számára, hogy e megjelölést továbbra is használja, hanem azt is, hogy azt európai uniós védjegyként lajstromoztassa, még akkor is, ha a bejelentett védjegy használata a korábbi védjegy jóhírnevét tisztességtelenül kihasználhatja (lásd ebben az értelemben: 2016. július 5-i Future Enterprises/EUIPO – McDonald’s International Property [MACCOFFEE] ítélet, T-518/13, EU:T:2016:389, 113. pont).
- 59 Ugyanakkor, ahhoz hogy ez az eset álljon fenn, a bejelentett védjegy használatának több olyan feltételnek is meg kell felelnie, amelyek lehetővé teszik e használat tényszerűségének, valamint a bejelentett védjegy jogosultja jóhiszeműségének megerősítését.
- 60 Először is, a bejelentett védjegynek megfelelő megjelölésnek valóságos és tényleges használat tárgyát kell képeznie.
- 61 Másodsor, e megjelölés használatának főszabály szerint a korábbi jóhírű védjegy bejelentését megelőző időpontban kell megkezdődnie, vagy legalábbis még azelőtt, amikor e védjegy jóhírnévre tett szert (lásd ebben az értelemben: 2014. február 6-i Leidseplein Beheer és de Vries ítélet, C-65/12, EU:C:2014:49, 56–59. pont; 2016. július 5-i MACCOFFEE ítélet, T-518/13, EU:T:2016:389, 114. pont).

- 62 Harmadszor, a bejelentett védjegynek megfelelő megjelölést annak a területnek az egészén használni kell, amelynek vonatkozásában a korábbi jóhírű védjegyet lajstromozták. Ebből eredően, ha a korábbi jóhírű védjegy európai uniós védjegy, akkor a bejelentett védjegynek megfelelő megjelölés használatának az Unió területének egészére ki kell terjednie (lásd ebben az értelemben: 2008. április 16-i CITI ítélet T-181/05, EU:T:2008:112, 85. pont; 2016. július 5-i MACCOFFEE ítélet, T-518/13, EU:T:2016:389, 115. pont).
- 63 Negyedszer, e használat főszabály szerint nem képezheti jogvita tárgyát a korábbi jóhírű védjegy jogosultja részéről. Más szóval, a bejelentett védjegynek és a korábbi jóhírű védjegynek békésen kell együtt élnie az érintett területen (lásd ebben az értelemben: 2008. április 16-i CITI ítélet, T-181/05, EU:T:2008:112, 85. pont; 2016. július 5-i MACCOFFEE ítélet, T-518/13, EU:T:2016:389, 114. pont).
- 64 E megállapítások fényében kell megvizsgálni a felperes által felhozott egyetlen jogalap három részét.

A korábbi védjegy jóhírvének hiányára alapított, első részről

- 65 A jogalap első részében a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács értékelési hibát vétett annak megállapításával, hogy a beavatkozó által szolgáltatott bizonyítékok elegendőek voltak annak bizonyításához, hogy a korábbi védjegy jóhírvének örvend az Unióban.
- 66 E tekintetben előjáróban emlékeztetni kell arra, amint az a fenti 23. és 24. pontban már kiemelésre került, hogy az olyan európai uniós védjegyek, mint amilyen a korábbi védjegy is, csak akkor részesülhetnek a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése által biztosított oltalomban, ha jóhírvével rendelkeznek az Unióban.
- 67 A jelen ügyben a beavatkozó fél a felszólalási eljárás során különféle iratokat csatolt a korábbi védjegyei tényleges használatának igazolása, illetve azok jóhírvének bizonyítása céljából, olyan esetek kapcsán, amikor e védjegyeket ruházati cikkeken és sportcipőkön helyezik el. Ezen iratok között szerepelt többek között egy megrendelőlap több német védjegy használatának igazolásaként, valamint egy nemzetközi lajstromozás, egy eskü alatt tett nyilatkozat, amely az „adidas védjeggyel” kapcsolatos üzleti forgalomra vonatkozott, a vállalkozás piaci részesedésére, valamint védjegyeinek jóhírére vonatkozó kutatások/felmérések, nemzeti bírósági határozatok, katalógusok, sajtókiadványok és reklámok.
- 68 Mind a felszólalási osztály a 2012. május 22-i határozatában (3. és 4. o.), mind a fellebbezési tanács, először a 2013. november 28-i határozatában (66. pont), majd később a megtámadott határozatban (33–42. és 59. pont), úgy ítélte meg, hogy e bizonyítékok összességükben véve megerősítették, hogy a cipőkön elhelyezett három párhuzamos sávból álló ábrás védjegy jóhírvének örvend az Unióban.
- 69 A beavatkozó fél által hivatkozott, és a felszólalási osztály, illetve a fellebbezési tanács által említett bizonyítékok közül a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy némely bizonyítékok különösen relevánsak, mivel főként a beavatkozó cipőkön elhelyezett korábbi védjegyeinek jóhírvére vonatkoznak.
- 70 Először is, a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács emlékeztetett arra, hogy a három párhuzamos sávból álló ábrás védjegyet a beavatkozó 1949 óta cipőkön elhelyezve használta, és az az általa jelenleg forgalmazott cipők 70%-ának felületén megtalálható. E fórumok azt is megemlítették, hogy egy 2004-ben készített piackutatás eredményei szerint a német piacon a beavatkozó a 2000 és 2004 közötti időszakban 23,1 és 25,7% közötti piaci részesedéssel rendelkezett a sportcipők tekintetében. Egyébként a beavatkozó az EUIPO előtti eljárásban benyújtott egy eskü alatt tett nyilatkozatot, amely részletes adatokat tartalmazott a 2005 és 2009 közötti időszakban történő cipőértékesítéseiről, valamint tizenhárom tagállamban – nevezetesen Dániában, Németországban, Görögországban, Spanyolországban, Franciaországban, Olaszországban, Ausztriában, Portugáliában, Finnországban, Svédországban, valamint a három Benelux államban összesen – eszközölt reklámkiadásairól. Ezen eskü

alatt tett nyilatkozatból – amelynek bizonyító ereje van – az derül ki, hogy a beavatkozónak jelentős üzleti forgalma van a fent említett tagállamokban, és e tagállamokban jelentős reklámkiadásokat eszközöl. Ennélfogva a Törvényszék úgy véli, hogy e különféle bizonyítékok összességükben véve alkalmasak annak bizonyítására, hogy a beavatkozó fél három párhuzamos sávból álló ábrás védjeggyel ellátott cipőit hosszú időn keresztül, igen széles körben forgalmazták.

- 71 Másodszor, a fent említett fórumok határozataikban rámutattak arra, hogy több felmérés is azt mutatta, hogy az érintett közönség jól ismeri a három párhuzamos sávból álló védjegyet, különösen amikor azzal cipőkön elhelyezve találkozik. E tekintetben a Törvényszék megállapítja, hogy a beavatkozó több olyan piackutatást is benyújtott az EUIPO előtti eljárásban, amely a kiválasztott megkérdezettek közül azon személyek arányának meghatározására irányult, akik olyan cipőkkel találkoznak, amelyen a korábbi, három párhuzamos sávból álló védjeggyel hasonló védjegy van elhelyezve, és akik azt hiszik, hogy a beavatkozó fél árujáról van szó, vagy legalábbis e cipőt ez utóbbihoz társítják gondolatban. Így például egy 2008-ban Spanyolországban készített felmérésből az derül ki, hogy e tagállamban a megkérdezett személyek 61,3%-a az említett cipőt akként azonosítja, mint a beavatkozó fél termékét, vagy azt ez utóbbihoz köti gondolatban, és ez az arány a 15–34 éves korosztály – amely a beavatkozó fél célközönségét képezi – körében eléri a 83,3%-ot. Ugyanígy, egy 2005-ben Olaszországban készített felmérés szerint a megkérdezettek 42%-a – a sportcipők vásárlóiból álló célközönség körében pedig akár 55%-a – az ilyen cipőket automatikusan a beavatkozóhoz köti gondolatban. A beavatkozóhoz való automatikus társítás aránya Svédországban a 71%-ot is eléri, az e tagállamban 2003-ban készített felmérés szerint. Végül, más piackutatások, amelyeket például 1983-ban Liverpoolban (Egyesült Királyság) vagy 1995-ben és 2005-ben Finnországban végeztek, azt mutatják, hogy ez utóbbi tagállamokban a fogyasztók szintén széles körben ismerik a beavatkozónak a cipőkön elhelyezett, három párhuzamos sávból álló védjegyét.
- 72 Harmadszor, a felszólalási osztály és a fellebbezési tanács megemlítette azt a tényt, hogy több nemzeti bírósági határozat is tanúsítja a beavatkozó három párhuzamos sávból álló védjegyének jóhírnevét. E tekintetben a Törvényszék megállapítja, hogy a beavatkozó fél valóban benyújtott az EUIPO előtti eljárás során több olyan nemzeti bírósági határozatot, amelyben e bíróságok úgy ítélték meg, hogy a cipőkön elhelyezett említett védjegy jelentős jóhírnévvel vagy közismertséggel rendelkezik. Ez az eset különösen a Korkein oikeus (legfelsőbb bíróság, Finnország) 1987. február 12-i ítélete, az Audiencia Provincial de Valencia (valenciai autonóm közösségtartományi bíróság, Spanyolország) 1998. október 1-jei ítélete, a Juzgado de lo Mercantil de Madrid (madridi kereskedelmi bíróság, Spanyolország) 2002. május 20-i ítélete, az Oberlandesgericht Köln (kölni regionális felsőbíróság, Németország) 2003. január 24-i ítélete, a Polymeles Protodikeio Athinon (thesszaloniki helyi bíróság, Görögország) 2004-ben hozott több ítélete, valamint a Helsingin käräjäoikeus (helsinki körzeti bíróság, Finnország) 2005. augusztus 31-i ítélete, a Landesgericht Graz (grazi regionális bíróság, Ausztria) 2005. október 19-i ítélete, a Juzgado de lo Mercantil de Zaragoza (zaragozai kereskedelmi bíróság, Spanyolország) 2009. július 31-i ítélete és a Tribunale civile di Roma (római polgári jogi bíróság, Olaszország) 2010. október 7-i ítélete esetében is. Egyébként, a beavatkozó fél által szolgáltatott bizonyítékokból az derül ki, hogy Spanyolországban és az Egyesült Királyságban a védjegy jog terén illetékes nemzeti hatóságok szintén ugyanerre a következtetésre jutottak.
- 73 Negyedszer, az EUIPO fent említett fórumai figyelembe vették a beavatkozó fél jelentős szponzori tevékenységét is. A beavatkozó többek között jelent volt olyan jelentős sporteseményeken, mint például az 1998-as labdarúgó-világbajnokság Franciaországban, a Belgiumban és Hollandiában 2000-ben megrendezett Nemzetek Európa Bajnoksága, vagy a Dél-Koreában és Japánban 2002-ben rendezett labdarúgó-világbajnokság, és ezenfelül a beavatkozó számos futballcsapat, például az FC Bayern vagy a Real Madrid hivatalos sportfelszerelés-ellátója. Ily módon, e szponzori tevékenység révén, számos híres futballista és teniszesező hordja többek között a három párhuzamos sávból álló védjeggyel ellátott cipőket.
- 74 A felperes ugyanakkor vitatja a fellebbezési tanács értékelését, és korábban a felszólalási osztály által végzett értékelést, és három kifogást fogalmaz meg.

- 75 Először is azt kifogásolja, hogy a beavatkozó fél által benyújtott bizonyítékok többsége nem a korábbi védjegyre vonatkozik, hanem a beavatkozó fél más védjegyeire, amelyeket főként Németországban használtak, és amelyek közül egyesek ruházati cikkeken vannak elhelyezve. Márpedig, e különféle védjegyek németországi használatának bizonyítása szerinte nem teszi lehetővé annak bizonyítását, hogy a korábbi védjegy az Unió egészén belül jóhírnévnek örvend.
- 76 Ami először is azt a körülményt illeti, hogy egyes bizonyítékok a beavatkozó fél olyan védjegyeire vonatkoznak, amelyek eltérnek a korábbi védjegytől, emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 28. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően valamely lajstromozott védjegy jogosultja a védjegy jóhírnevének bizonyítása céljából olyan bizonyítékokra is hivatkozhat, amelyek annak jóhírnevét némileg eltérő formában – többek között valamely más lajstromozott védjegy formájában – használva is igazolják, feltéve hogy az érintett közönség a szóban forgó árukat továbbra is ugyanattól a vállalkozástól származóknak fogja fel.
- 77 Márpedig a jelen esetben a megtámadott határozat 42. pontjából az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy bár a beavatkozó fél által szolgáltatott bizonyítékok a korábbi védjegyek egészére vonatkoztak, magára a korábbi védjegyre, illetve a 39950559. sz. német védjegyre vonatkozó bizonyítékok különösen relevánsak voltak.
- 78 Tekintettel e két védjegy – amely közül mindkettő cipőkön, ugyanazon a helyen elhelyezett, három párhuzamos sávból áll – igen nagy mértékű vizuális hasonlóságára, semmi kétség nem fér hozzá, hogy amikor az érintett közönség akár az egyik, akár a másik fent említett védjeggyel találja magát szemben, a szóban forgó árukat ugyanattól a vállalkozástól származókként fogja felfogni. Ennélfogva, a 39950559. sz. német védjegyre vonatkozó bizonyítékok relevánsak a korábbi védjegy jóhírnevének megállapítása szempontjából. Ugyanez elmondható egyébként a cipőkön, ugyanebben a pozícióban elhelyezett, három párhuzamos sávból álló, olyan más védjegyekre vonatkozó bizonyítékokat illetően is, mint például a 944623. és a 944624. sz. német védjegy.
- 79 Ezt követően, ami azt a körülményt illeti, hogy a bizonyítékok közül némelyik ruházati cikkeken elhelyezett védjegyekre vonatkozik, e bizonyítékokat, mint a jelen ügy szempontjából nem relevánsakat, kétségkívül ki kell zárni a vizsgálatból. Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy a fenti 77. pontból kiderül, hogy a fellebbezési tanács elsődlegesen nem ezekre a bizonyítékokra támaszkodott, hanem épp ellenkezőleg, a beavatkozó fél által szolgáltatott bizonyítékok közül a legrelevánsabbakra, amelyeket a fenti 70–73. pontban felsoroltunk, és amelyek nem ruházati cikkeken, hanem cipőkön elhelyezett védjegyekre vonatkoztak.
- 80 Ami végül azt a tényt illeti, hogy a beavatkozó fél egyes védjegyeit főként Németországban használták, emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 25–27. pontban idézett ítélkezési gyakorlat értelmében ahhoz, hogy a korábbi védjegy, amely egy európai uniós védjegy, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésében említett oltalomban részesülhessen, azt az általa jelölt árukkal és szolgáltatásokkal érintett közönség jelentős részének, az Unió területének jelentős részén – amely rész bizonyos esetekben akár egyetlen tagállam területéből is állhat – ismernie kell.
- 81 Márpedig, a jelen ügy körülményeire tekintettel, Németország területe olyannak tekinthető, mint amely az Unió területének jelentős részét képezi.
- 82 Mindemellett hangsúlyozni kell, hogy a szolgáltatott bizonyítékok némelyike, különösen a fenti 71. és 72. pontban említettek olyan jellegűek, amelyek alkalmasak a korábbi védjegy számos más tagállamban – például Spanyolországban, Finnországban, Olaszországban és Svédországban – fennálló jóhírének bizonyítására is. Márpedig, nyilvánvaló módon e tagállamok, összességükben véve, jelentős részét képezik az Unió területének, különösen, ha hozzávesszük Németországot is, ahol a beavatkozó a tevékenységének folytatását megkezdte.

- 83 Másodszor, a felperes azt állítja, hogy a beavatkozó fél tevékenységére és nevének közismertségére vonatkozó iratok nem relevánsak a korábbi védjegy, valamint a 39950559. sz. német védjegy használatának és jóhírnevének bizonyítása szempontjából.
- 84 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék a fenti 70–73. pontban felsorolta a beavatkozó fél által szolgáltatott és a fellebbezési tanács által figyelembe vett legrelevánsabb bizonyítékokat. Azt kell megállapítani, hogy e bizonyítékok nem a beavatkozó általánosan vett tevékenységére, illetve az adidas név közismertségére vonatkoznak, sőt közülük egyesek kifejezetten a sportcipőgyártással kapcsolatos tevékenységére, illetve a három párhuzamos sávból álló ábrás védjeggyel ellátott e termékek terjesztésére vonatkoznak. Mivel összességükben véve a fent említett bizonyítékok már önmagukban is elegendőek a beavatkozó cipőkön elhelyezett, egyes korábbi védjegyei – különösen maga a korábbi védjegy és a 39950559. sz. német védjegy – használatának és jóhírnevének bizonyítására, a felperes nem hivatkozhat sikeresen arra a tényre, hogy a beavatkozó fél által szolgáltatott iratok közül némelyik általánosabb jellegű, és csupán ez utóbbi fél tevékenységére, illetve nevének közismertségére vonatkozik.
- 85 Harmadszor, a felperes arra hivatkozik, hogy a kifejezetten a korábbi védjegyet említő dokumentumok elenyésző számúak, és vagy egy limitált földrajzi területre korlátozódó, kevés résztvevőt érintő piackutatásokból, vagy pedig az e védjegy jóhírnevét alaptalanul megállapító bírósági határozatokból állnak.
- 86 E tekintetben hangsúlyozni kell egyrészt, hogy a fenti 71. pontban említett kutatásokat több tagállamban, reprezentatív minta segítségével végezték, konkrétan Finnország esetében 319 személy, Spanyolország esetében – nem csak Zaragoza városában – 330 személy, Olaszország esetében 500 személy, Németország esetében 675 személy, Svédország esetében pedig 18 000 személy megkérdezésével. Csak a Liverpoolban elvégzett felmérésnek megfelelő, 82 személyből álló minta tűnik némileg elégtelennek annak teljes bizonyossággal történő megállapíthatóságához, hogy a korábbi védjegy az Egyesült Királyság egészében jóhírnévvel rendelkezett, még ha azt is látszik megerősíteni, hogy e tagállam főbb városaiban rendelkezett némi jóhírnévvel.
- 87 Másrészt, a felperes nem vitathatja sikeresen a korábbi védjegy jóhírnevét megemlítő nemzeti bírósági határozatok bizonyító erejét azzal, hogy mindössze annyit állít, hogy azok nem a jóhírnévre vonatkozó bizonyítékokon alapultak.
- 88 E körülményekre tekintettel a felperes által megfogalmazott kifogásokat el kell vetni, és azt kell megállapítani, hogy a fenti 70–73. pontban említett bizonyítékok elegendőnek tűnnek annak alátámasztásához, hogy a korábbi védjegy az érintett közönség jelentős része körében ismert volt, méghozzá az Unió területének jelentős részén.
- 89 Következésképpen, a felszólalási osztály, majd a fellebbezési tanács által a korábbi védjegy jóhírnevének fennállását illetően végzett értékelést helyben kell hagyni.
- 90 A fentiekből következően a jogalap első részét el kell utasítani.

A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme hiányára alapított, második részből

- 91 A jogalap második részében a felperes lényegében azt állítja, hogy ellentétben a fellebbezési tanács által megállapítottakkal a bejelentett védjegy használata nem használja ki tisztességtelenül a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, és nem is sérti azokat.

92 E rész négy kifogásra bontható, mivel a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács érvelése számos értékelési hibát tartalmaz: először is, szerinte tévesen alkalmazták az „átlagos fogyasztó tesztet”, másodsor, az ütköző védjegyek közötti hasonlóság átfogó értékelése hibás volt, harmadszor, nem vették figyelembe a korábbi védjegy önmagában vett megkülönböztető képességének igen enyhe mértékét, negyedszer, nem történt önálló értékelés, vagy legalábbis tévesen értékelték a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy hírnevének sérelme fennállásának veszélyét.

Az „átlagos fogyasztó teszt” téves alkalmazására alapított, első kifogásról

93 A felperes úgy véli, hogy a fellebbezési tanács rosszul alkalmazta az „átlagos fogyasztó tesztet”, és e tekintetben a határozata több elemzési hibát is tartalmaz, amelyek többségét a Törvényszék is átvette a hatályon kívül helyező ítéletben.

94 Elsőként azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az tévesen úgy tekintette, hogy a sportruházati cikkek és a sportcipők mindennapi fogyasztási cikkek, miközben valójában speciális termékekről van szó. Ezt követően arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a sportruházati cikkeknek és a sportcipőknek van egy reklám- vagyis hirdetőfelület-funkciója is, és a mindennapi életben igen gyakori, hogy e termékeken sávokból álló ábrás védjegyeket vagy megjelöléseket helyeznek el. Kifejti, hogy a sportcipők átlagos fogyasztója hozzá van szokva ahhoz, hogy bízhat e megjelölésekben, amikor e termékeket a vásárláskor kiválasztja, és emiatt általában meg tudja különböztetni egymástól a különféle sportcipőmárkákat, még akkor is, ha azok hasonlóak. Végül azt állítja, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az átlagos fogyasztó különös figyelmet szentel a sportcipők oldalsó részének és az ott elhelyezett ábrás védjegyeknek. Következésképpen a fellebbezési tanács szerinte értékelési hibát vétett, amikor úgy vélekedett, hogy a sportcipők átlagos fogyasztója által tanúsított figyelem szintje nem magas, hanem alacsony.

95 Ezen érvelésre figyelemmel úgy tűnik, hogy a felperes első kifogása lényegében arra irányul, hogy vitatja a fellebbezési tanács által az érintett közönség figyelmi szintjét illetően tett értékelést, és azt szeretné elérni, hogy egy magas figyelmi szintet vegyenek alapul.

96 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem határozta meg kifejezetten az érintett közönség figyelmének szintjét.

97 Ugyanakkor, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 10. pontjában megemlítette azt a tényt, hogy a korábbi, 2013. november 28-i határozatának 51. pontjában azt állapította meg, hogy a szóban forgó termékek fogyasztója által tanúsított figyelem szintje nem magasabb az átlagosnál. Másrészt a megtámadott határozat 57. pontjában emlékeztetett arra, hogy a Törvényszék a hatályon kívül helyező ítélet 40. pontjában szintén úgy vélte, hogy az említett áruk átlagos fogyasztója által tanúsított figyelem szintje átlagos. E körülményekre tekintettel úgy kell tekinteni, mintha a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban – a hatályon kívül helyező ítélettel összhangban – azt állapította volna meg, hogy a figyelmi szint átlagos.

98 Ennélfogva azt kell megvizsgálni, hogy a felperes elfogadható módon, illetve megalapozottan vitatja-e a fellebbezési tanács által az érintett közönség figyelmi szintjét illetően ily módon végzett értékelést.

99 Az EUIPO és a beavatkozó fél ugyanis azt állítja, hogy az érintett közönség figyelmi szintjének kérdését a Törvényszék a hatályon kívül helyező ítéletben, a Bíróság pedig a fellebbezést követően hozott végzésben már jogerősen eldöntötte. Az EUIPO pontosítja, hogy a bírósági határozatok *res iudicata* hatállyal rendelkeznek.

100 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék, annak megállapításakor, hogy a fellebbezési tanács az ütköző megjelölések hasonlóságára vonatkozóan hibákat vétett az értékelésében, és a 2013. november 28-i határozat hatályon kívül helyezésekor, a hatályon kívül helyező ítélet 33. és

40. pontjában többek között arra a kettős körülményre támaszkodott, hogy egyrészt a „sportcipők” mindennapos fogyasztási cikkek, másrészt az érintett közönség, amely a szokásosan tájékozott és észszerűen figyelmes átlagos fogyasztókból áll, átlagos szintű figyelmet tanúsít az említett „sportcipők” megvásárlásakor. A felperes e ténybeli értékeléseket a Bíróság előtti eljárásban próbálta meg vitatni, ez utóbbi azonban, mint részben elfogadhatatlant, illetve mint részben nyilvánvalóan megalapozatlant, elvetette az érvelését (fellebbezést követően hozott végzés, 11–18. pont). Ebből következik, hogy a 2013. november 28-i határozatot hatályon kívül helyező ítélet jogerőre emelkedett.
- 101 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a hatályon kívül helyező ítéletek, a jogerőre emelkedésüket követően *res iudicata* hatállyal rendelkeznek (lásd: 2004. április 29-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-372/97, EU:C:2004:234, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E *res iudicata* hatály mind az ítélet rendelkező részére, mind az annak szükséges alátámasztását alkotó indoklására kiterjed, és ennél fogva elválaszthatatlan ez utóbbtól (lásd 2006. június 1-i P & O European Ferries [Vizcaya] és Diputación Foral de Vizcaya kontra Bizottság ítélet, C-442/03 P és C-471/03 P, EU:C:2006:356, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 102 Ráadásul, a 207/2009 rendelet 65. cikkének (6) bekezdése (jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 72. cikkének (6) bekezdése) értelmében az EUIPO köteles megtenni az Európai Unió Bírósága ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy ahhoz, hogy a hatályon kívül helyező ítéletnek eleget tegyen és azt teljes mértékben végrehajtsa, a hatályon kívül helyezett jogi aktust hozó intézménynek nemcsak az ítélet rendelkező részét, hanem annak – az ítélet meghozatalát eredményező és annak szükséges alátámasztását képező – indoklását is tiszteletben kell tartania. Ezek ugyanis azok az indokok, amelyek egyrészt megnevezik a jogellenesnek minősülő konkrét rendelkezést, másrészt rámutatnak a rendelkező részben megállapított jogellenesség pontos okaira, amelyeket a hatályon kívül helyezett aktus helyébe lépő új aktus meghozatalánál az érintett intézménynek figyelembe kell vennie (lásd 2009. március 25-i Kaul kontra OHIM – Bayer [ARCOL] ítélet, T-402/07, EU:T:2009:85, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. április 13-i Safariland kontra OHIM – DEF-TEC Defense Technology [FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR] ítélet, T-262/09, EU:T:2011:171, 41. pont).
- 103 A jelen ügyben azt kell megállapítani, hogy a hatályon kívül helyező ítélet indokolása – amelyet a fenti 100. pontban felidézünk, és amely az érintett közönség figyelmének szintjére vonatkozott – képezi ezen ítélet szükséges alátámasztását. Ennél fogva ezen indokok maguk is *res iudicata* hatállyal bírnak, és a fellebbezési tanácsnak azokhoz igazodnia kell.
- 104 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács – amint azt a fenti 97. pontban kiemeltük – átlagos figyelmi szintet állapított meg, valójában teljes mértékben igazodott a hatályon kívül helyező ítélet fent említett indoklásához.
- 105 Ebből következik, hogy a felperes azon érvelése, amely a fellebbezési tanács által az érintett közönség figyelmi szintjét illetően végzett értékelés megalapozottságát vitatja, nem fogadható el.
- 106 Végül megjegyzendő, hogy ellentétben a felperes állításával, a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem minősítette enyhének az érintett közönség figyelmi szintjét. A fenti 97. és 104. pontból az derül ki ugyanis, hogy a fellebbezési tanács valójában átlagos figyelmi szintet állapított meg.
- 107 Ráadásul, az ügyiratok közül egyetlen irat sem alkalmas ezen értékelés megdöntésére, és annak alátámasztására, hogy a szóban forgó termékek átlagos fogyasztójának figyelmi szintjét magasnak kellene tekinteni. E tekintetben megjegyzendő, hogy korábbi, 2013. november 28-i határozatában a fellebbezési tanács már – helyesen – megállapította, hogy az e fogyasztó által tanúsított figyelem szintje az átlagosnál nem magasabb, mivel a szóban forgó, 25. osztályba tartozó áruk (cipők és ruházati cikkek) tömegfogyasztási cikkek, amelyeket az uniós fogyasztók gyakorta vásárolnak és használnak, nem túl drágák, nem is ritkák, beszerzésük és használatuk nem igényel szakismereteket, és nincsenek

komolyabb kihatással a fogyasztó egészségére, pénztárcájára vagy életére. Ezenfelül a Törvényszék már több alkalommal megállapította, hogy a 25. osztályba tartozó áruk, különösen a „cipőárúk”, a „sportcipők”, vagy a „cipők”, mindennapos fogyasztási cikkek, amelyek esetében az érintett közönség figyelmének szintje átlagos (lásd ebben az értelemben: 2013. október 16-i Zoo Sport kontra OHIM – K-2 [zoo sport] ítélet, T-455/12, nem tették közzé, EU:T:2013:531, 28., 30., 36., 39. és 42. pont; 2016. február 25-i Puma kontra OHIM – Sinda Poland [Egy állat ábrázolása] ítélet, T-692/14, nem tették közzé, EU:T:2016:99, 25. pont). Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács azon értékelő megállapítását, miszerint a bejelentett védjeggyel jelölt áruk, vagyis a 25. osztályba tartozó „cipőárúk” átlagos fogyasztója átlagos szintű figyelmet tanúsít, mindenképpen helyben kell hagyni.

- 108 Ennélfogva a jogalap második részének első kifogása elfogadhatatlan, vagy legalábbis megalapozatlan, és így azt el kell vetni.

Az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke átfogó értékelésének hiányára alapított, második kifogásról

- 109 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem helyesen értékelte az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértékét. Szerinte ugyanis a fellebbezési tanács csupán a Törvényszéknek a hatályon kívül helyező ítéletben szereplő azon következtetésének elfogadására szorítkozott, miszerint az ütköző védjegyek bizonyos mértékben hasonlóak, ahelyett hogy elvégezte volna a saját elemzését az említett védjegyek hasonlóságait és eltéréseit illetően. A felperes pontosítja, hogy a fellebbezési tanácsnak különösen figyelembe kellett volna vennie bizonyos eltéréseket, a sávok hosszát és színét illetően, amelyeket a 2013. november 28-i határozat nem említ, és amelyeket emiatt a Törvényszék a 2015. május 21-i ítéletben nem vizsgált. Hozzáteszi, hogy ami a felszólalási osztályt illeti, ezen osztály elvégezte az ütköző védjegyek alapos összehasonlítását, többek között arra a körülményre támaszkodva, hogy a bejelentett védjegy „pozícióvédjegy”, míg a korábbi védjegy ábrás védjegy.
- 110 E tekintetben előjáróban azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 58., 60. és 62. pontjában valójában azt állapította meg, hogy az ütköző védjegyek vizuális szempontból bizonyos mértékben hasonlóak.
- 111 Ugyanakkor a megtámadott határozat szövegéből, különösen annak 18., 20. és 57. pontjából az is kiderül, hogy a fellebbezési tanács, mielőtt erre a következtetésre jutott volna, arra a körülményre támaszkodott, hogy a hatályon kívül helyező ítéletben a Törvényszék már elemezte az ütköző védjegyek közötti hasonlóságokat és eltéréseket (a hatályon kívül helyező ítélet 34., 35., 39. és 40. pontja), és azt a következtetést vonta le, hogy e védjegyek vizuális szempontból bizonyos mértékben hasonlóak (hatályon kívül helyező ítélet, 43. pont).
- 112 Márpedig az EUIPO – helyesen – arra hivatkozik, hogy az ütköző védjegyek hasonlóságának kérdését a hatályon kívül helyező ítélet *res iudicata* hatállyal rendelkező indokolásában már jogerősen elbírálták.
- 113 Ezen ítélet indokolása ugyanis, amely az ütköző védjegyek bizonyos mértékű hasonlóságát állapította meg, a 2013. november 28-i határozatot hatályon kívül helyező, említett ítélet rendelkező részének szükséges alátámasztását képezi. E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az említett ítélet rendelkező részében foglalt hatályon kívül helyezés azon az indokon alapult, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte az ütköző védjegyek hasonlóságát, és ez többek között kihatással volt azon veszély fellebbezési tanács általi értékelésére is, hogy a közönség kapcsolatot létesíthet-e e védjegyek között, és bekövetkezhethet-e a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében említett sérelmek valamelyike (hatályon kívül helyező ítélet, 51–54. pont).

- 114 Ebből következik, hogy a fenti 101. és 102. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a fellebbezési tanács – a felszólalás megalapozottságának a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésének rendelkezéseire tekintettel történő vizsgálatakor – nem térhetett el a Törvényszék által a hatályon kívül helyező ítéletben az ütköző védjegyek hasonlóságát illetően adott értékeléstől.
- 115 Ennélfogva a felperes azon érvei, amelyek a megtámadott határozatnak a Törvényszék ütköző védjegyek hasonlóságával kapcsolatos megállapítását átvevő indokolásának vitatására irányulnak, nem fogadhatók el. Ennélfogva a felperes nem kifogásolhatja eredményesen azt, hogy a fellebbezési tanács az említett következtetés elfogadására szorítkozott, ahelyett hogy saját elemzést végzett volna az ütköző védjegyek hasonlóságának mértékét illetően.
- 116 E következtetést, valamint a Törvényszék, majd a fellebbezési tanács által végzett értékelést a felperes fenti 109. pontban említett többi érve sem tudja megdönteni.
- 117 Ugyanis, először is, bár kétségtelenül igaz, hogy amint a felperes hangsúlyozza, a Törvényszék a hatályon kívül helyező ítélet 44. pontjában rámutatott arra, hogy az EUIPO és a felperes által az előtte folyó eljárásban hivatkozott egyes bizonyítékok, amelyek annak bizonyítására irányultak, hogy az ütköző védjegyek a felperes, illetve a beavatkozó termékein elhelyezett sávok színe és hossza miatt eltérőek voltak, „nem [voltak] relevánsak, hiszen azokat a fellebbezési tanács a [2013. november 28-i] határozatban nem említette”. A Törvényszék az említett ítélet 44. pontjában azt is hozzátette, hogy „ezen új elemek nem egészíthetik ki a [2013. november 28-i] határozatának indokolását, és nincsenek kihatással annak érvényességének értékelésére”.
- 118 Ugyanakkor egyrészt hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék, még mindig a hatályon kívül helyező ítélet 44. pontjában, azt is megállapította, hogy ami a sávoknak az eltérő dőlésszögből adódó eltérő hosszúságára vonatkozó érvet illeti, az ütköző védjegyek közötti ezen elhanyagolható eltérést az átlagos fogyasztó nem észleli, hiszen figyelmi szintje átlagos, és mindez nincs kihatással az ütköző védjegyek által keltett azon összbeműnyomásra, amely a cipő oldalsó részén lévő széles ferde sávok jelenlétének köszönhető. Így tehát a felperes által állítottakkal ellentétben úgy tűnik, hogy a Törvényszék igenis figyelembe vette azt a tényt, hogy az ütköző védjegyeket alkotó sávok eltérő hosszúságúak lehetnek.
- 119 Másrészt, jóllehet igaz, hogy a Törvényszék nem vette kifejezetten figyelembe a sávok színét, előjáróban pontosítani kell, hogy e tényt – amennyiben azt megalapozottnak vélte – a felperesnek kellett volna vitatnia a hatályon kívül helyező ítélet ellen benyújtott fellebbezésében. Ezt követően, a Bíróság a fellebbezést követően hozott végzés 59. pontjában megállapította, hogy figyelemmel többek között arra a tényre, hogy a sávok eltérő hosszára alapított érvet már elbírálták, a Törvényszék a hatályon kívül helyező ítéletben igenis elvégezte az ütköző megjelölések közötti hasonlóságok és eltérések átfogó értékelését. Végül, az ügyiratokból nem derül ki, hogy a felperes, illetve a beavatkozó fél a bejelentett védjegy, illetve a korábbi védjegy lajstromozását színmegjelöléssel kérte volna, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL 1995. L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 3. szabálya (5) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2017. május 18-i (EU) 2017/1431 bizottsági végrehajtási rendelet 3. cikke (3) bekezdésének b) és f) pontja [HL 2017. L 205., 39. o.]) megfelelően. Mindemellett, bár a bejelentett védjegy sávjai szürke színűek, míg a korábbi védjegy sávjai fekete színűek, az ütköző védjegyek mindegyike sötét színű sávokat tartalmaz, és így a köztük lévő enyhe színbeli eltérés nem tűnik alkalmasnak a Törvényszék, majd később a fellebbezési tanács által az ütköző védjegyek közötti bizonyos mértékű hasonlóság fennállását illetően tett értékelés vitatására.
- 120 Másodszor, az a körülmény, hogy a felszólalási osztály elvégezte az ütköző védjegyek alapos összehasonlítását, önmagában nincs kihatással a Törvényszék, majd később a fellebbezési tanács által a védjegyek hasonlóságát illetően tett értékelés megalapozottságára. Ezenfelül hangsúlyozni kell, hogy a felszólalási osztály – a 2012. május 22-i határozatának 5. oldalán – nem csupán azt állapította meg,

hogy az ütköző védjegyek közötti vizuális eltérések kiegyenlítik a köztük lévő hasonlóságokat, hanem – e határozat 2., 5., 7. és 8. oldalán – arra is rámutatott, hogy az ütköző védjegyek hasonlóságokat mutatnak, és ennél fogva bizonyos mértékben hasonlóak.

- 121 Egyébként, ami az arra alapított érvet illeti, hogy a bejelentett védjegy „pozícióvédjegy”, míg a korábbi védjegy ábrás védjegy, hangsúlyozni kell, amint azt az EUIPO a tárgyaláson előadta, hogy a korábbi védjegy, amelynek ábrája a fenti 7. pontban látható, „pozícióvédjegynek” is tekinthető. A bejelentett védjegyhez hasonlóan ugyanis a korábbi védjegy is kizárólag egy cipőn elhelyezett három párhuzamos sávból áll, amelynek körvonalait szaggatott vonallal jelölték, ami arra utal, hogy azok nem képezik részét a védjegynek.
- 122 Mindenesetre a felperes nem fejt ki pontosan, és a Törvényszék nem érti, hogy az ütköző védjegyek közötti állítólagos eltérés mennyiben csökkenthetné e védjegyek közötti hasonlóság mértékét.
- 123 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy ellentétben a 2017/1431 rendelettel a 207/2009 rendelet és a 2868/95 rendelet nem említi a „pozícióvédjegyeket” mint a védjegyek külön kategóriáját. Másfelől, a „pozícióvédjegyek” az ábrás, illetve a térbeli védjegyek csoportjához hasonlítanak, mivel ábrás és térbeli elemeknek az áru felületén történő alkalmazására irányulnak (2010. június 15-i X Technology Swiss kontra OHIM [Zokni orrának narancssárga színezése] ítélet, T-547/08, EU:T:2010:235, 20. pont; lásd még ebben az értelemben: 2014. február 26-i Sartorius Lab Instruments kontra OHIM [Sárga körív ábrázolása kijelzőegység alsó részén] ítélet, T-331/12, EU:T:2014:87, 14. pont).
- 124 Ráadásul a felperes maga is kiemeli, az EUIPO iránymutatásaira hivatkozva, hogy az e két védjegy típus közötti eltérés abban rejlik, hogy az ábrás védjegy a védjegy egésze tekintetében nyújt oltalmat, míg a pozícióvédjegy csupán a védjegy adott ábrázolásmódja tekintetében nyújt oltalmat.
- 125 Ily módon, még ha e körülményt bizonyítottnak is tekintjük, az ütköző védjegyek – amelyek mindegyike cipőkön elhelyezett párhuzamos sávokból áll – közötti állítólagos eltérés a jelen esetben akkor is csupán az e védjegyek oltalma által védett elemek terjedelmére van kihatással, és ennél fogva nem tűnik elképzelhetőnek, hogy kihatással lehetne az említett védjegyek közötti hasonlóság mértékére, sem arra, hogy az érintett közönség miként észleli az említett védjegyeket.
- 126 Emellett megjegyzendő, hogy a felszólalási osztály határozatából nem derül ki, hogy ez utóbbi bármiféle következtetést vont volna le az ütköző védjegyek eltérő minősítéséből az említett védjegyek hasonlóságának mértéke értékelésénél.
- 127 E körülményekre tekintettel a felperes nem róhatja fel eredményesen a fellebbezési tanácsnak azt, hogy az nem vette figyelembe az ütköző védjegyek közötti ezen eltérést.
- 128 Ennél fogva a jogalap második részében szereplő második kifogást, mint elfogadhatatlant, vagy legalábbis mint megalapozatlant, el kell utasítani.

A korábbi védjegy önmagában véve nagyon enyhe megkülönböztető képességének figyelembevételének hiányára alapított, harmadik kifogásról

- 129 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács értékelési hibát vétett azzal, hogy a megtámadott határozatban nem nyilatkozott a korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértékéről, különösen azzal, hogy nem vette figyelembe azt a tényt, hogy e védjegy önmagában véve igen enyhe megkülönböztető képességgel rendelkezik. A korábbi védjegy megkülönböztető képességének – főként önmagában vett megkülönböztető képességének – mértéke ugyanis különösen fontos szempont egyrészt azon veszély értékelésénél, hogy az érintett közönség nem téveszti-e össze az ütköző védjegyeket, azokat gondolatban nem társítja-, illetve rokonítja-e egymással, másrészt annak eshetőségének értékelésénél, hogy nem merül-e fel a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésében

említett sérelmek valamelyike. Ráadásul, a védjegy megkülönböztető képességének mértéke, akkor is, ha jóhírű védjegyről van szó, e védjegy önmagában vett megkülönböztető képességétől függ. Egyébként az a tény, hogy a bejelentett védjegyet, akár csak a korábbi védjegyet, a szokásos gyakorlatnak megfelelően, cipőárukon helyezik el, és ennek következtében az ütköző védjegyeket azonos árukon használják, csak akkor tenné a korábbi védjegyet még kevésbé egyedivé, ha az ütköző védjegyeket különféle áruk tekintetében használták volna.

- 130 Ezen érvelésből az derül ki, hogy a felperes egyrészt azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vizsgálta és nem határozta meg a korábbi védjegy megkülönböztető képességének – különösen önmagában vett megkülönböztető képességének – mértékét, másrészt, azt állítja, hogy e védjegy megkülönböztető képessége nem túl erőteljes, többek között amiatt, hogy az említett védjegy önmagában vett megkülönböztető képessége igen enyhe.
- 131 Először is hangsúlyozni kell, hogy kétségtelen, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban nem foglalt kifejezetten állást a korábbi védjegy megkülönböztető képességének – akár önmagában vett, akár használat révén megszerzett megkülönböztető képességének – mértékét illetően.
- 132 Ugyanakkor a fellebbezési tanács a korábbi, 2013. november 28-i határozatának 65., 67. és 83. pontjában pontosította, hogy még ha a beavatkozó fél korábbi védjegyei – különösen a korábbi védjegy és a 39950559. sz. német védjegy – enyhe önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkeznek is, ezen enyhe mértéket kiegyenlíti az idők során való folyamatos és nagy mennyiségű áru tekintetében történő használat, és így azok legalább átlagos mértékű megkülönböztető képességre tettek szert. Az említett korábbi védjegyek megkülönböztető képessége mértékének ezen értékelését a Törvényszék sem vitatta a hatályon kívül helyező ítéletben. Ráadásul, a megtámadott határozat 10. pontja, amely összefoglalja a fellebbezési tanács által a 2013. november 28-i határozatban követett érvelést, helybenhagyta ezt az értékelést. E körülményekre figyelemmel, úgy kell tekinteni, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban fenntartotta a korábbi értékelését a korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértékét illetően.
- 133 Ennélfogva a felperes nem állíthatja alappal, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatban teljes mértékben elmulasztotta figyelembe venni a korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértékét.
- 134 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy a jogalap első részének vizsgálatából (lásd a fenti 65–90. pontot) az következik, hogy a korábbi védjegy jóhírnévnek örvend az Unióban. Ráadásul, az alábbi 162. pontban kifejtjük, hogy e jóhírnév erőteljesnek tekinthető.
- 135 Márpedig, ha megállapításra kerül, hogy egy védjegy jóhírű, nincs jelentősége e védjegy önmagában vett megkülönböztető képessége bizonyításának ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy megkülönböztető képességgel rendelkezik (fellebbezést követően hozott végzés, 75. és 76. pont). A korábbi védjegy ugyanis nemcsak önmagában rejlő módon, hanem a közönség körében való közismertsége folytán is rendelkezhet különös megkülönböztető képességgel (lásd analógia útján: 1997. november 11-i SABEL ítélet, C-251/95, EU:C:1997:528, 24. pont), és így, amikor egy védjegy a közismertsége folytán tesz szert különös megkülönböztető képességre, az arra alapított érv, hogy csak igen enyhe önmagában vett megkülönböztető képességgel rendelkezik, hatástalan annak értékelése szempontjából, hogy az érintett közönség képzetében fennáll-e az ütköző védjegyek között valamiféle kapcsolat, és ennélfogva felmerül-e a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése értelmében vett valamely sérelem (lásd analógia útján: 2008. július 17-i L & D kontra OHIM ítélet, C-488/06 P, EU:C:2008:420, 67. és 68. pont).
- 136 E körülményekre tekintettel a fellebbezési tanács azon értékelését, miszerint a korábbi védjegy, kiterjedt használatának köszönhetően átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik, mindenképpen helyben kell hagyni.

- 137 Ennélfogva a felperes alaptalanul állítja, először is azt, hogy a fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett volna vennie a megtámadott határozatban a korábbi védjegy önmagában vett megkülönböztető képességét, másodsor azt, hogy ezen önmagában vett megkülönböztető képesség enyhe mivoltára tekintettel a korábbi védjegy megkülönböztető képességét is enyhébbnek kellett volna minősítenie.
- 138 A jogalap második részében szereplő harmadik kifogást ennek következtében el kell utasítani.

Az önálló értékelés hiányára, vagy legalábbis a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének sérelme veszélyének téves értékelésére alapított, negyedik kifogásról

- 139 A felperes lényegében azt állítja, hogy a bejelentett védjegy használata nem használja ki tisztességtelenül a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, és nem is sérti azokat.
- 140 Közelebbről, a felperes a megtámadott határozattal szemben két alkifogást fogalmaz meg. Egyrészt, a fellebbezési tanács szerinte nem értékelte „önálló módon” azt, hogy a bejelentett védjegy használata nem használja-e ki tisztességtelenül a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét, illetve nem sérti-e azokat. Másrészt, a fellebbezési tanács szerinte nem vette figyelembe azt a tényt, hogy a beavatkozó fél nem bizonyította a felszólalási, majd később a fellebbezési eljárás során a tisztességtelen kihasználás vagy a sérelem esetének fennállását, miközben az ütköző védjegyek sok éven át éltek együtt békésen a piacon, és e körülményekre tekintettel az állítólagos sérelemnek nyilvánvalóan nem volt semmi jele a piacon.
- 141 Ennélfogva meg kell vizsgálni, hogy e két alkifogás – a megtámadott határozat indokolására, valamint az ügyiratok között szereplő releváns bizonyítékok egészére tekintettel – megalapozott-e.

A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme esete fennállásának önálló vizsgálatának hiányára alapított, első alkifogásról

- 142 Előjáróban célszerű röviden ismertetni a fellebbezési tanács által a megtámadott határozatban követett érvelést.
- 143 A jelen ügyben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 61. pontjában először is elismerte, hogy bár a bejelentett védjegyet lajstromozták, a korábbi védjegy, amely egyfajta „goodwill-lel”, azaz kiemelkedő presztízsű arculattal és jóhírnévvel rendelkezik, illetve a beavatkozó fél közötti képzettársítás mértéke enyhült, és így a korábbi védjegy kizárólagos jellege „felhígult”. E tekintetben a megtámadott határozat jelentős „goodwillt” állapít meg, ami e védjegy több évtizedes promóciójának, intenzív reklámozásának és jelentős piaci jelenlétének eredménye.
- 144 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 60., 62. és 63. pontjában ezt követően kiemelte, hogy a korábbi védjegy jelentős és világszintű jóhírnévnek örvend, az ütköző védjegyek hasonlóak, a szóban forgó áruk azonosak, és az érintett közönség szintén azonos. A megtámadott határozat 63. pontjában hozzátette, hogy e körülményekre tekintettel elkerülhetetlen, hogy a felperes ügyfelei ismerik a korábbi védjegyet, és a bejelentett védjegyet „gondolatban” ahhoz „társítják”.
- 145 Végül ezen elemekre tekintettel a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 65. pontjában úgy vélte, hogy igen valószínű, hogy a bejelentett védjegy használata – akár szándékosan, akár nem szándékosan – tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét, valamint a beavatkozó fél által e jóhírnév elérése érdekében eszközölt jelentős befektetéseket.
- 146 A megtámadott határozat fent idézett szövegrészeiből kiderül, hogy a felperes állításával ellentétben a fellebbezési tanács igenis értékelte azt, hogy jelen esetben a bejelentett védjegy használata nem jár-e azzal a veszéllyel, hogy tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét. Ennek keretében a

fellebbezési tanács a megtámadott határozat 61. pontjában, a fenti 50. pontban említett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, mellékesen figyelembe vette annak a lehetőségét, hogy e használat sértheti a korábbi védjegy megkülönböztető képességét, annak kizárólagos jellegének „felhígulása” miatt.

- 147 A fellebbezési tanács viszont egyrészt nem nyilatkozott a korábbi védjegy jóhírnevének sérelme esetének fennállását illetően, másrészt csak közvetett módon nyilatkozott a korábbi védjegy megkülönböztető képességének sérelme esetének fennállását illetően. Ugyanis mielőtt a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdése alapján helyt adott a felszólalásnak, a fellebbezési tanács főként arra az indokra támaszkodott, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét, ezen indok pedig csak részben és közvetett módon alapul e védjegy megkülönböztető képességének meggyengülésének vagy „felhígulásának” veszélyén.
- 148 Mindenesetre, figyelemmel a fenti 37. pontban felidézett, a 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésében foglalt háromféle sérelem vagylagos jellegére, az arra alapított indok, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét, amennyiben valóban megalapozott, már önmagában is elegendő a lajstromozás megtagadásához, feltéve, hogy a bejelentett védjegy használatának nincs alapos oka. Ebből következik, hogy a felperes nem róhatja fel eredményesen a fellebbezési tanácsnak azt, hogy az nem nyilatkozott arról, hogy nem áll-e fenn az általa megállapított sérelemtől eltérő, valamely más sérelem is. Ennélfogva a felperesnek a korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme esete fennállásának fellebbezési tanács általi vizsgálatának hiányára alapított érvei hatástalanok.
- 149 Ennélfogva a jogalap második részében szereplő negyedik kifogás első alkifogását el kell utasítani.

A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme fennállása bizonyításának hiányára alapított, második alkifogásról

- 150 Amint arra a fenti 140. pontban rámutattunk, a felperes lényegében azt állítja, hogy a beavatkozó fél nem bizonyította, hogy a bejelentett védjegy használata – a jövőben – sértheti a korábbi védjegy jóhírnevét vagy megkülönböztető képességét. Az ütköző védjegyek közötti hasonlóság ugyanis nem elegendő ahhoz, hogy az érintett közönség kapcsolatba hozza egymással az ütköző védjegyeket. Ezenfelül, a bejelentett védjegyet a múltban éveken át használták a korábbi védjeggyel párhuzamosan, és ennek ellenére mindezidáig a korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének semmiféle tisztességtelen kihasználása, illetve e védjegy semmiféle sérelme nem volt tapasztalható a piacon.
- 151 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy amint arra a fenti 147. és 148. pontban rámutattunk, egyrészt a megtámadott határozat mindenekelőtt azon az indokon alapul, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználhatja a korábbi védjegy jóhírnevét, másrészt a sérelem felmerülésének veszélye már önmagában is elegendő ahhoz, hogy megalapozza a lajstromozás megtagadását, feltéve, hogy a bejelentett védjegy használatának nincs alapos oka. Ennélfogva a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdésében foglalt valamely sérelem fennállásának beavatkozó fél általi bizonyítása hiányára alapított kifogás csak akkor lehet sikeres, ha annak vitatására irányul, hogy fennáll a korábbi védjegy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának veszélye. Ebből eredően nem szükséges azt vizsgálni, hogy a bejelentett védjegy használata sértheti-e a korábbi védjegy jóhírnevét vagy megkülönböztető képességét.
- 152 Amint arra a fenti 30. és 46. pontban már rámutattunk, azt a kérdést, hogy fennáll-e egyrészt az ütköző védjegyek közötti képzettársítás esete, másrészt a korábbi védjegy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának veszélye, átfogó jelleggel kell értékelni, a jelen ügy összes releváns tényezőjét figyelembe véve.

- 153 E tényezők közül néhány, különösen a fenti 30., 31. és 47. pontban említettek, az EUIPO hatáskörrel rendelkező szervezeti egységei – vagyis a felszólalási osztály, illetve adott esetben a fellebbezési tanács – részéről előzetes elemzést igényelnek. Főként az érintett közönség figyelmi szintjéről, a szóban forgó áruk hasonlóságának mértékéről, az ütköző védjegyek hasonlóságának mértékéről, a korábbi védjegy jóhírnevének erőteljességéről, valamint ez utóbbi védjegy megkülönböztető képességének fokáról van szó.
- 154 Ezenfelül a korábbi védjegy jogosultja szolgáltatathat más releváns bizonyítékokat is, és azokat az EUIPO hatáskörrel rendelkező szervezeti egységei elfogadhatják annak bizonyítása céljából, hogy konkrétan fennáll-e a korábbi védjegy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának veszélye.
- 155 E körülményekre tekintettel első lépésben fel kell idézni és adott esetben ellenőrizni a fenti 153. pontban említett releváns tényezőket illetően a fellebbezési tanács által tett értékeléseket. Ezt követően második, illetve harmadik lépésben ellenőrizni kell, az említett tényezőkre figyelemmel, a beavatkozó fél által a fellebbezési tanács előtti eljárásban szolgáltatott vagy e tanács által a megtámadott határozatban elfogadott egyéb bizonyítékokat és az ütköző védjegyeknek a felperes által hivatkozott párhuzamos jelenlétének esetleges kihatását, továbbá azt, hogy a fellebbezési tanács nem vétett-e értékelési hibát a jelen esetben annak megállapításával, hogy a közönség kapcsolatot létesít az ütköző védjegyek között, és fennáll a korábbi védjegy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának veszélye.

A releváns tényezőkre vonatkozó előzetes értékelések

Az érintett közönség figyelmi szintjéről

- 156 A jogalap második részében szereplő első kifogás vizsgálatából (lásd a fenti 93–108. pontot) az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy a megtámadott határozatban, hogy az érintett közönség, nevezetesen a bejelentett védjeggyel jelölt áruk átlagos fogyasztói átlagos figyelmi szintet tanúsítanak.

A szóban forgó áruk hasonlóságának mértéke

- 157 A megtámadott határozat 53. pontjában a fellebbezési tanács azt állapította meg, hogy a korábbi védjegy és a bejelentett védjegy egyaránt „cipőárukat” jelöl, és így a szóban forgó áruk azonosak.
- 158 A felperes egyáltalán nem vitatja a szóban forgó áruk nyilvánvaló azonosságát, amelyet a megtámadott határozat 60., 62–64. pontja is megerősített. Következésképpen a fellebbezési tanács e kérdésre vonatkozó értékelést helyben kell hagyni.

Az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke

- 159 A jogalap második részében szereplő második kifogás vizsgálatából (lásd a fenti 109–128. pontot) az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy a megtámadott határozatban, hogy az ütköző védjegyek bizonyos mértékben hasonlóak.

A korábbi védjegy jóhírnevének erőssége

- 160 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a jogalap első részének vizsgálatából (lásd a fenti 65–90. pontot) következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy a megtámadott határozatban, hogy a korábbi védjegy jóhírnevének örvend az Unióban.

- 161 Ami e jóhírnév erőteljességét illeti, a megtámadott határozat 33., 36–38. pontjából az derül ki, hogy a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a korábbi védjegy jelentős jóhírnévvel rendelkezik. Azt is pontosította, a megtámadott határozat 41. és 62. pontjában, hogy e jóhírnév régóta fennáll, tartós, jelentős és világszintű. Ezzel szemben nem fogadta el a beavatkozó fél azon érvelését, amelyet a felszólalás 11. oldala tartalmaz, és amely szerint védjegye kivételesen erős jóhírnévvel rendelkezik.
- 162 A felperes, aki még a korábbi védjegy jóhírét is vitatja, nem fogalmaz meg konkrét kifogást a fellebbezési tanács által e jóhírnév erősségével kapcsolatban adott értékeléssel szemben. Márpedig a jogalap első része keretében vizsgált bizonyítékok elegendőnek tűnnek annak bizonyításához, hogy e jóhírnév nemcsak hogy fennáll, hanem jelentős is. Ráadásul, a hatályon kívül helyező ítélet 47. pontjában a Törvényszék – anélkül, hogy azt vitatta volna – értékelte a fellebbezési tanács által a 2013. november 28-i határozat 66. pontjában levont következtetést, amely szerint a korábbi védjegy erőteljes (a Törvényszék szerint „jelentős”) jóhírnevet élvezett.
- 163 E körülményekre tekintettel a fellebbezési tanács által a korábbi védjegy jóhírnevének erőteljességét illetően adott értékelést helyben kell hagyni.

A korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértéke

- 164 A jogalap második részében szereplő harmadik kifogás vizsgálatából (lásd a fenti 129–138. pontot) az következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy a megtámadott határozatban, hogy a korábbi védjegy, kiterjedt használatának köszönhetően, átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik.

Az ütköző védjegyek közötti kapcsolat meglétére vonatkozó átfogó értékelés

- 165 Amint azt a fenti 144. pontban kiemeltük, a fellebbezési tanács azzal, hogy többek között az ütköző védjegyek hasonlóságára – legyen az akármennyire csekély is –, a szóban forgó áruk azonosságára és a korábbi védjegy jóhírnevének erősségére támaszkodott, a megtámadott határozat 63. pontjában azt állapította meg, hogy az érintett közönség képzetében kapcsolat áll fenn az ütköző védjegyek között.
- 166 A felperes vitatja ezt a következtetést, azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte az érintett közönség figyelmének szintjét, az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértékét, valamint a jóhírnév jelentőségét, és ennek következtében a korábbi védjegy megkülönböztető képességét.
- 167 Ugyanakkor egyrészt megjegyzendő, hogy a felperesnek a fellebbezési tanács által e tényezők értékelése során vétett állítólagos hibákra vonatkozó érvelése a jogalap első részének, valamint második részének első három kifogása vizsgálata keretében már elvetésre került.
- 168 Másrészt, a fellebbezési tanács által figyelembe vett tényezők azon tényezők közé tartoznak, amelyek e kapcsolat fennállásának bizonyítása szempontjából relevánsnak minősülnek (lásd a fenti 30. és 31. pontban említett ítélkezési gyakorlatot). Közelebbről, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 63. pontjában helyesen emelte ki, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése alkalmazásában az ütköző védjegyek közötti „legcsekélyebb” hasonlóság is elegendő lehet ahhoz, hogy az érintett közönség azok között kapcsolatot létesítsen (lásd a fenti 29. pontban említett ítélkezési gyakorlatot).
- 169 A felperes nem ad elő olyan egyéb érveket, amelyek kifejezetten a fellebbezési tanács azon következtetésének vitatására irányulnának, miszerint az érintett közönség kapcsolatot létesíthet az ütköző védjegyek között.
- 170 Ugyanakkor annak vitatásaként, hogy fennállna a korábbi védjegy jóhírneve tisztességtelen kihasználásának veszélye, a felperes arra hivatkozik, hogy az ütköző védjegyek sok éven át békésen éltek együtt a piacon anélkül, hogy a közönség képzetében fennállt volna az összetévesztés veszélye

áruik származását illetően. Ezenfelül, annak alátámasztásaként, hogy neki alapos oka volt használni a bejelentett védjegyet, pontosítja, hogy az is elképzelhető, hogy e párhuzamos jelenlét csökkenti annak a veszélyét, hogy a fogyasztók gondolatban kapcsolatot létesítsenek a két védjegy között.

- 171 Márpedig a fenti 32–34. pontban idézett ítélkezési gyakorlat szerint az ütköző védjegyek múltbeli együttélése a piacon hozzájárulhat a védjegyek közötti jövőbeni képzettársítás veszélyének, és ennél fogva annak valószínűségének csökkentéséhez, hogy megállapításra kerüljön, hogy az érintett közönség gondolatban azokat egymáshoz társítja, már amennyiben e párhuzamos jelenlétre a békés jelleg jellemző, és az ennek következtében az a képzettársítás veszélyének hiányán alapul.
- 172 E körülményekre tekintettel értékelni kell, hogy e feltétel teljesül-e.
- 173 A jelen esetben annak igazolásához, hogy az ütköző védjegyek békésen élnek egymás mellett, a felperes a bejelentett védjegy, valamint több olyan más védjegy vagy hasonló megjelölés használatára hivatkozik, amely cipőkön elhelyezett két párhuzamos sávból áll.
- 174 Ebben a szakaszban nem szükséges a felek által főként a jogalap harmadik részében e párhuzamos jelenléttel kapcsolatban előadott érvek egészét megvizsgálni. Különösen nem sok értelme van a későbbiek szempontjából azt vizsgálni, hogy a felperes tudott-e, és ha igen, milyen mértékben, bizonyítékkal szolgálni a bejelentett védjegy használatának ténylegességére és terjedelmére vonatkozóan, amit a beavatkozó szintén vitat.
- 175 Ugyanis nem kétséges, hogy a beavatkozó fél eleinte, a német bíróság, vagyis a Landgericht München (müncheni regionális bíróság, Németország) előtti eljárásban azt kifogásolta, hogy a felperes jogelődje, a Patrick International SA, egy cipőkön elhelyezett két párhuzamos sávból álló védjegyet használ, és az említett bíróság 1990. november 12-i ítéletében eltiltotta e társaságot az e védjeggyel jelölt áruk forgalmazásától, azzal az indokkal, hogy összetéveszthetőség áll fenn a beavatkozó egyes nemzeti védjegyeivel. Az akkoriban vitatott védjegy a következőképpen nézett ki:

- 176 Nem vitás, hogy a Patrick International nevű társaság által akkoriban használt védjegy nem volt azonos a bejelentett védjeggyel, és a fent említett német bíróság az előtte folyó jogvitában úgy ítélte meg, hogy a kérdéses védjegy egy három sávból álló védjegy benyomását kelti. Ugyanakkor, függetlenül az e bíróság által adott értékeléstől, a kérdéses védjegy kellőképpen hasonlít a bejelentett védjeggyel ahhoz, hogy használatának beavatkozó fél általi vitatását figyelembe lehessen venni a felperes két sávból álló védjegyeinek, illetve a beavatkozó három sávból álló védjegyeinek állítólagos együttélésének békés avagy konfliktusokkal terhelt jellegének megítéléséhez, olyan esetekben, amikor e különféle védjegyeket cipőkön helyezik el.

- 177 Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy a jelen jogvita nem az első jogvita a felperes és a beavatkozó között a cipőkön elhelyezett két párhuzamos sávból álló európai uniós védjegy felperes általi lajstromoztatásával kapcsolatban.
- 178 Ugyanis, amikor a felperes 2009. július 1-jén kérelmezte a bejelentett védjegy lajstromozását, a beavatkozó már felszólalást nyújtott be egy, a felperes által bejelentett (másik) olyan védjegy lajstromozásával szemben, amely a bejelentett védjeggyel azonos jellemzőkkel rendelkezett, hiszen 2004. július 30-án felszólalt egy, a bejelentett védjegyhez hasonló, a 18., 25. és 28. osztályba tartozó árukra vonatkozó, két sávból álló védjegy lajstromozásával szemben.
- 179 Ennélfogva, figyelemmel a Németországban 1990-ben folyt peres eljárásra és a 2004-ben benyújtott felszólalásra, a felperes bejelentett védjegyének vagy más hasonló védjegyeinek, illetve a beavatkozó korábbi védjegyének vagy más hasonló védjegyeinek a piacon való állítólagos együttélése nem minősíthető békésnek. Ennélfogva ezen együttélés nem volt olyan jellegű, amely az ütköző védjegyek közötti képzettársítás veszélyének hiányán alapult volna.
- 180 E körülményekre tekintettel a fellebbezési tanács által az ütköző védjegyek közötti kapcsolat fennállását illetően adott értékelést helyben kell hagyni.

A korábbi védjegy jóhírveve tisztességtelen kihasználása veszélyének átfogó értékelése

- 181 Először is, a megtámadott határozat 60–65. pontjából az derül ki, hogy ahhoz, hogy a jelen esetben a korábbi védjegy jóhírveve tisztességtelen kihasználása veszélyének fennállását megállapíthassa, a fellebbezési tanács egyrészt a korábbi védjegy jóhírvevének jelentős mértékére, másrészt a szóban forgó áruk azonosságára támaszkodott.
- 182 Természetesen nem vitás, hogy amint a fenti 161. pontban hangsúlyoztuk, a fellebbezési tanács a korábbi védjegy jóhírvevét nem minősítette kivételesen erősnek, és így e veszély fennállása önmagában e tény alapján, a fenti 41. pontban említett ítélkezési gyakorlat alkalmazásában, nem vélelmezhető. Ugyanakkor a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a korábbi védjegy jelentős, régóta és tartósan fennálló jóhírnévvel rendelkezik.
- 183 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy minél jelentősebb a korábbi védjegy jóhírveve, annál valószínűbb, hogy az e védjegyhez hasonló védjegy használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírvevét (lásd a fenti 48. pontban idézett ítélkezési gyakorlatot).
- 184 Hasonlóképp, minél nagyobb a hasonlóság az ütköző védjegyekkel jelölt áruk és szolgáltatások között, annál valószínűbb, hogy ilyen kihasználásra sor kerül (lásd a fenti 49. pontot). A fellebbezési tanács tehát helyesen emelte ki a megtámadott határozat 64. pontjában azt, hogy mivel a jelen esetben a szóban forgó áruk azonosak voltak, logikus volt, hogy a tisztességtelen kihasználás esetének felmerülése csak akkor nem lett volna elképzelhető, ha a szóban forgó áruk eltérőek lettek volna.
- 185 Ebből eredően a fellebbezési tanács által említett azon kettős körülmény, hogy egyrészt a korábbi védjegy jelentős jóhírvevének örvend, másrészt az ütköző védjegyekkel jelölt áruk azonosak, jelentősen növeli annak az esélyét, hogy felmerül a tisztességtelen kihasználás esete.
- 186 Másodszor, amint arra a fenti 143. pontban már rámutattunk, a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 61. pontjában elismerte, hogy a korábbi védjegy jelentős „goodwill-lel”, kiemelkedő presztízsű arculattal és jóhírnévvel rendelkezik, és hogy e „goodwillre” e védjegy több évtizedes promóciójának, intenzív reklámozásának és jelentős piaci jelenlétének köszönhetően tettek szert. A megtámadott határozat 65. pontjában azt is megállapította, hogy a beavatkozó fél jelentős befektetéseket eszközölt a korábbi védjegy jóhírvevének megszerzése érdekében.

- 187 E tekintetben a felszólalás 12–14. oldalából az derül ki, hogy a beavatkozó a felszólalási osztály előtti eljárásban nemcsak a korábbi védjegyének jóhírnevére, az ütköző védjegyek hasonlóságára és a szóban forgó áruk hasonlóságára hivatkozott, hanem arra a tényre is, hogy a korábbi védjegy bizonyos vonzerővel rendelkezik, amely a minőségi imázshoz és a presztízshez köthető, és amelyre több évtizednyi befektetéssel, innovációval és reklámozással tett szert. E felszólalás alkalmával a beavatkozó kifejtette, hogy a bejelentett védjegy használata esetén a felperes áruait is a korábbi védjeggyel jelölt árukhoz kötődő pozitív tulajdonságokkal ruházzák fel.
- 188 Így nem helytálló azt állítani, amint a felperes tette, hogy a beavatkozó fél nem szolgáltatott semmiféle releváns bizonyítékot annak alátámasztására, hogy fennáll a korábbi védjegy jóhírve tisztességtelen kihasználásának esete.
- 189 Ráadásul a felperes nem vitatja a beavatkozó fél által annak érdekében több évtizeden keresztül tett üzleti erőfeszítések ténylegességét és jelentőségét, hogy megteremtse és fenntartsa védjegyének imázsát, kialakítsa a „goodwillt”, és ily módon növelje e védjegy önmagában vett gazdasági értékét.
- 190 Márpedig, a korábbi jóhírű védjegy jogosultja által tett erőfeszítések jelentősége még inkább elképzelhetővé teszi annak a veszélyét, hogy harmadik személyek az említett védjeggyel hasonló védjegyek használata révén csábítónak találják, hogy ez utóbbi nyomdokába lépjenek, annak érdekében, hogy előnyt szerezzenek annak vonzerejéből, presztízseiből, és így mindennemű pénzügyi ellentételezés és saját erőfeszítés nélkül kihasználják a korábbi védjegy jogosultja által üzleti erőfeszítéseket.
- 191 Harmadszor, az EUIPO és a beavatkozó fél azt állítja, hogy a felperes, vagy legalábbis a jogelődje, nyilvánvalóan a három sávból álló korábbi védjegyre utalt vissza a „two stripes are enough” („két sáv is elég”) reklámszlogenrel, amelyet egy 2007-ben Spanyolországban és Portugáliában folytatott reklámkampányban alkalmazott, és amely a saját termékeinek promócióját szolgálta, amelyeket egy két sávból álló védjeggyel értékesítettek.
- 192 A felperes nem vitatja, hogy a „two stripes are enough” jelmondatot valóban az ő termékeinek promóciója érdekében használták. Márpedig nyilvánvaló, hogy e szlogent a korábbi védjegyre való utalásnak szánták, amelyet a fogyasztó a hírneve folytán ismer, és e szlogen azt sejtette, hogy a felperes által a két sávot tartalmazó védjeggyel értékesített termékek azonos minőségűek a beavatkozó három sávból álló védjeggyel jelölt termékeivel. E körülményekre tekintettel a 2007-ben Spanyolországban és Portugáliában folytatott reklámkampányt akként kell értékelni, mint a korábbi védjegy jóhírvevének kihasználására tett kísérletet. Az ilyen magatartás, amely a bejelentett védjeggyel hasonló valamely védjegy tényleges használatakor megállapítható, különösen releváns, konkrét bizonyítéknak minősül a korábbi védjegy jóhírvevé tisztességtelen kihasználása esete fennállásának bizonyítása szempontjából (lásd a fenti 39. pontban idézett ítélkezési gyakorlatot).
- 193 Negyedszer, a felperes azon veszély fennállásának vitatásaként, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználhatja a korábbi védjegy jóhírvevét, mindössze annyit állít, hogy e veszély a múltban nem konkretizálódott, miközben az ütköző védjegyek párhuzamosan voltak jelen a piacon.
- 194 Márpedig a fenti 174–179. pontból az derül ki, hogy az ütköző védjegyek állítólagos együttélése nem tekinthető békés jellegűnek. Ezenfelül, amint arra a fenti 192. pontban rámutattunk, a bejelentett védjegy használata révén korábban már legalább egy alkalommal megkísérelték tisztességtelenül kihasználni a korábbi védjegy jóhírvevét.
- 195 Ebből következik, hogy az ütköző védjegyek múltbeli állítólagos együttélése a piacon nem teszi lehetővé annak kizárását, hogy a jövőben nem kerül sor a korábbi védjegy fellebbezési tanács által megállapított jóhírvevének veszélyeztetésére.

- 196 E körülményekre tekintettel, figyelemmel a jelen ügy releváns körülményeinek egészére, a beavatkozó fél által a fellebbezési tanács előtti eljárásban szolgáltatott és ez utóbbi által elfogadott bizonyítékok elegendőek annak bizonyítására, hogy komolyan fennáll az elősködés veszélye. Ennélfogva a fellebbezési tanács nem vétett értékelési hibát, amikor úgy vélte, hogy valószínű volt, hogy a bejelentett védjegy használata tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét.
- 197 Ennélfogva, a jogalap második részében szereplő negyedik kifogás második alkifogását, és ennek következtében e kifogást és e részt teljes egészében el kell utasítani.

A bejelentett védjegy használatának alapos oka meglétére alapított, harmadik részről

- 198 A jogalap harmadik része keretében a felperes azt állítja, hogy szemben a fellebbezési tanács által megállapítottakkal ő bizonyította az alapos okot, benyújtva a felszólalási eljárás során azokat a bizonyítékokat, amelyek alátámasztották a bejelentett védjegy hosszú időn keresztül használatát.
- 199 E rész két kifogásra bontható, mivel a felperes láthatólag azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az egyrészt nem vizsgálta meg a bejelentett védjegy használatára vonatkozó bizonyítékait, másrészt úgy ítélte meg, hogy e bizonyítékok nem igazolnak alapos okot.

A bejelentett védjegy használatára vonatkozó bizonyítékok vizsgálatának hiányára alapított, első kifogásról

- 200 Emlékeztetni kell arra, hogy amint arra a fenti 58. pontban rámutattunk, bizonyos körülmények esetén a korábbi jóhírű védjegyhez hasonló, bejelentett védjegy harmadik fél általi használata a 207/2009 rendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében vett alapos okból történő használatnak minősülhet.
- 201 Ily módon a felperes hivatkozhat a bejelentett védjegy használatára, és a fellebbezési tanácsnak meg kell vizsgálnia a felperes által e célból az EUIPO előtti eljárásban benyújtott bizonyítékokat.
- 202 E tekintetben a felperes, a megtámadott határozat 65. pontjára támaszkodva, láthatólag arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg az alapos ok fennállására vonatkozó bizonyítékait.
- 203 Márpedig a jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 65. pontjában nem csupán jelezte, hogy a felperes nem szolgáltatott olyan okot, amely igazolná az alapos ok fennállását, hanem ugyanezen határozat 66. pontjában azt is pontosította, hogy az ütköző védjegyek állítólagos együttlélése nem volt békés. Ezzel a fellebbezési tanács, amint azt az EUIPO a válaszbeadványában hangsúlyozta, válaszolt a felperes által az alapos ok fennállását illetően előterjesztett fő érvre. E körülményekre tekintettel a felperes nem állíthatja, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe a bizonyítékait.
- 204 Ennélfogva a jogalap harmadik részének első kifogását el kell utasítani.

Az alapos ok fennállását illetően vétett értékelési hibára alapított, második kifogásról

- 205 A felperes ragaszkodik ahhoz, hogy az ütköző védjegyek több évtizeden keresztül éltek együtt, a beavatkozó fél belenyugvásával. Ezenfelül felrója a fellebbezési tanácsnak, hogy az nem vette figyelembe a bejelentett védjegy használata esetleges megtiltásának hatásait.
- 206 E tekintetben megjegyzendő, hogy ahhoz, hogy az alapos okkal történőnek minősülhessen, a bejelentett védjegy használatának a fenti 59–63. pontban említett több feltételnek is eleget kell tennie.

- 207 Közelebbről, emlékeztetni kell arra, hogy először is, ha a korábbi jóhírű védjegy európai uniós védjegy, a bejelentett védjegy használatának az Unió területén egészen kell történnie (lásd a fenti 62. pontot, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 208 Márpedig a jelen esetben, amint azt az EUIPO és a beavatkozó fél hangsúlyozza, a felperes nem tudja bizonyítani és nem is állítja, hogy a bejelentett védjegyet az Unió területének egészén használta volna. Ily módon a felszólalási osztály előtti eljárásban 2011. június 14-én benyújtott észrevételeiben a felperes az ütköző védjegyek együttélésére csak a német piac tekintetében hivatkozott, és nem jelezte, hogy a cipőkön elhelyezett két párhuzamos sávból álló védjegyeit más tagállamokban is használta volna. Ráadásul, a felperes által az EUIPO előtti eljárásban szolgáltatott bizonyítékok alapvetően a bejelentett védjegy és más hasonló védjegyek németországi, illetve franciaországi használatára vonatkoztak.
- 209 Másodsor, emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy azt alapos okból történőnek lehessen minősíteni, a bejelentett védjegy használata főszabály szerint nem képezheti jogvita tárgyát a jóhírű védjegy jogosultja részéről. Tehát az ütköző védjegyek állítólagos együttélésének békés jellegűnek kell lennie (lásd a fenti 63. pontban említett ítélkezési gyakorlatot).
- 210 Márpedig, amint arra a fenti 179. és 194. pontban már rámutattunk, és amint azt az EUIPO és a beavatkozó fél állítja, az ütköző védjegyek állítólagos együttélése nem volt békés jellegű. Következésképpen a felperes nem állíthatja alappal, hogy a beavatkozó fél eltúrta a bejelentett védjegy használatát vagy belenyugodott abba.
- 211 Harmadszor, általánosabb értelemben, amint arra a fenti 56. és 59. pontban rámutattunk, a bejelentett védjegy jogosultjának, illetve jogelődjének a bejelentett védjegy használata során jóhízeműen kellett volna eljárnia.
- 212 Márpedig a jelen esetben a „two stripes are enough” jelmondat megalkotása és használata azt mutatja, amint arra a fenti 192. és 194. pontban rámutattunk, hogy a bejelentett védjegy használata révén legalább egy alkalommal megkísérelték tisztességtelenül kihasználni a korábbi védjegy jóhírnevét. Ennélfogva, amint azt a beavatkozó fél állítja, a bejelentett védjegy használata a jelen esetben nem tekinthető olyanoknak, amely mindig jóhízemű lett volna.
- 213 E körülményekre tekintettel a bejelentett védjegy felperes által hivatkozott használata nem tekinthető olyanoknak, amely indokolttá tehetné, hogy ez utóbbi azt európai uniós védjegyként lajstromoztassa, azon veszély ellenére, hogy az esetleg tisztességtelenül kihasználja a korábbi védjegy jóhírnevét.
- 214 E következtetést nem döntheti meg a beavatkozó félnek a bejelentett védjegy használata esetleges megtiltásának az ő szempontjából vett hatásaira alapított érve sem. Ugyanis a felperes egyrészt nem fejt ki pontosan e hatások jellegét és jelentőségét. Másrészt, a megtámadott határozatnak az egyetlen célja és hatása az volt, hogy megtagadja a bejelentett védjegy európai uniós védjegyként történő lajstromozását, és nem az, hogy megtiltsa a felperesnek e védjegy használatát azon tagállam vagy tagállamok területén, amelyekben e védjegyet a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008 L 299., 25. o.) 5. cikkének (2) bekezdése értelmében vett valamely alapos ok alapján lajstromozták vagy egyszerűen csak használják.
- 215 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács nem vétett értékelési hibát, amikor úgy vélte, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a bejelentett védjegy használatának alapos oka lett volna.
- 216 Ennélfogva, az egyetlen jogalap harmadik részében szereplő második kifogást, és ennek következtében e harmadik részt és a jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 217 A fentieket figyelembe véve a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 218 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 219 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a Shoe Branding Europe BVBA-t kötelezi a költségek viselésére.**

Gervasoni

Madise

Kowalik-Bańczyk

Kihirdetve Luxembourgban, a 2018. március 1-jei nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
A felek kereseti kérelmei	4
A jogkérdésről	4
A 207/2009 rendelet 8. cikke (5) bekezdésére vonatkozó általános megállapítások	4
A korábbi védjegy jóhírnevének fogalma	5
Az ütköző védjegyek közötti kapcsolatlétesítés vagy rokonítás szükségessége	6
A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének különféle sérelmei	7
A bizonyításra vonatkozó szabályok, valamint a sérelem és az alapos ok fennállása közötti viszony	7
A korábbi védjegy jóhírneve vagy megkülönböztető képessége tisztességtelen kihasználásának fogalma	8
Az alapos ok fogalma	9
A korábbi védjegy jóhírnevének hiányára alapított, első részről.....	11
A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme hiányára alapított, második részről	14
Az „átlagos fogyasztó teszt” téves alkalmazására alapított, első kifogásról	15
Az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke átfogó értékelésének hiányára alapított, második kifogásról	17
A korábbi védjegy önmagában véve nagyon enyhe megkülönböztető képességének figyelembevételének hiányára alapított, harmadik kifogásról	19
Az önálló értékelés hiányára, vagy legalábbis a korábbi védjegy megkülönböztető képességének vagy jóhírnevének sérelme veszélyének téves értékelésére alapított, negyedik kifogásról	21
A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme esete fennállásának önálló vizsgálatának hiányára alapított, első alkifogásról.....	21
A korábbi védjegy jóhírnevének vagy megkülönböztető képességének sérelme fennállása bizonyításának hiányára alapított, második alkifogásról	22
A releváns tényezőkre vonatkozó előzetes értékelések.....	23
Az érintett közönség figyelmi szintjéről	23
A szóban forgó áruk hasonlóságának mértéke	23
Az ütköző védjegyek közötti hasonlóság mértéke	23
A korábbi védjegy jóhírnevének erőssége	24

A korábbi védjegy megkülönböztető képességének mértéke	24
Az ütköző védjegyek közötti kapcsolat meglétére vonatkozó átfogó értékelés	24
A korábbi védjegy jóhírneve tisztességtelen kihasználása veszélyének átfogó értékelése.....	26
A bejelentett védjegy használatának alapos oka meglétére alapított, harmadik részről	28
A bejelentett védjegy használatára vonatkozó bizonyítékok vizsgálatának hiányára alapított, első kifogásról	28
Az alapos ok fennállását illetően vétett értékelési hibára alapított, második kifogásról	28
A költségekről	30